

சோபக்ருத் ஓஸ சித்திரை மீ
ஏப்ரல் - மே 2023

மலர்: 6
இதழ்: 1

ஸ்ரீ அலர்மேல்மங்கா நாயிகா ஸமேத ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ பரப்ரஹ்மணே நம:
ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஸரிகாய நம:

தேஸரிக ஸந்தேஸம்

ஆறாம் ஆண்டு
தொடக்க
சிறப்பு இதழ்

MONTHLY NEWSLETTER FROM:
SRI VEDANTHA DESIKAR DEVASTHANAM

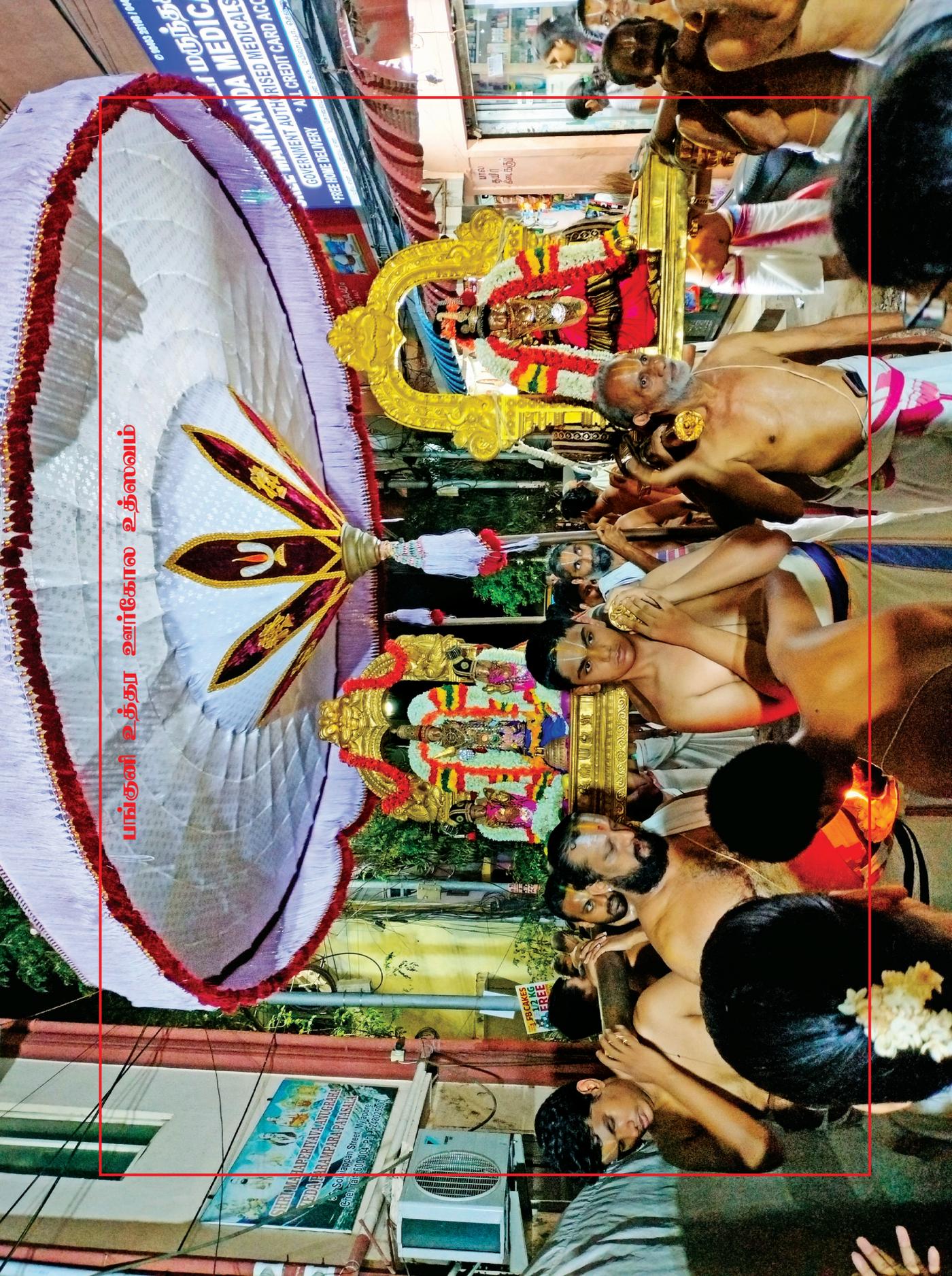
MYLAPORE, CHENNAI, Tel: 044 - 24953799, 044 - 43863747

Email: svdd.mylai@gmail.com

Web: www.svdd.com

யங்குனி உத்தர ஊர்கோல உத்ஸவம்

ஸ்ரீ அலர்மேல்மங்கா நாயிகா ஸமேத ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ பரப்ரஹ்மணே நம:
ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஸரிகாய நம:

தேஸரிக ஸந்தேஸம்

ஆறாம் ஆண்டு தொடக்க சிறப்பு இதழ்

திருக்கோவில் பூஜா காலங்கள் *

ஞாயிறு முதல் புதன் வரை

6.30 - விச்வரூபம்

8.30 - திருவாராதனம்

9.45 - சாற்றுமுறை

காலை

12.00 - உச்சிகாலம்

வியாழன் முதல் சனி வரை

6.00 - விச்வரூபம்

7.30 - பொது தரிசனம்

மாலை

4.00 - ஸந்திதி திறப்பு, 7.30 - திருவாராதனம், 9.00 - சயனம்

* விசேஷ காலங்களில் மாறுதலுக்கு உட்பட்டது

தர்மகர்த்தாக்கள்:

ஸ்ரீ அழிகர் R. ராகவன் | ஸ்ரீ R. அனந்தபத்மநாபன் | ஸ்ரீ R. முகுந்தன்

Editorial Board :

ஸ்ரீ நெல்வாய் ஸௌம்யநாராயணாசார்யர் ஸ்வாமி - ஆசிரியர்

ஸ்ரீ நாட்டேரி ஸ்ரீஹரி (எ) லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹாசார்யர் ஸ்வாமி

ஸ்ரீ நாவல்பாக்கம் ரங்கநாதாசார்யர் ஸ்வாமி

ஸ்ரீ ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஸத்யநாராயணாசார்யர் ஸ்வாமி

Photo Courtesy: M.K.S. Mohan Babu, Thillai Ranganathan, S.V. Ramkumar & P.S. Anand

Published by: ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர் தேவஸ்தானம், மயிலாப்பூர், சென்னை-4

Printed by: Abisan Enterprises Chennai - 87, Cell : 95000 45604

Designed: yeSKay designs

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர் தேவஸ்தானம்

மயிலாப்பூர், சென்னை - 600004. போன்: 044 - 24953799, 43863747

Website: www.svdd.com

Email: svdd.mylai@gmail.com

॥ श्री ॥

HH 46th Jeer

॥ श्रीमते लक्ष्मीनृसिंह परब्रह्मणे नमः ॥

॥ श्रीमते श्रीलक्ष्मीनृसिंह दिव्यपादुकासेवक श्रीवृष्णशठकोप श्रीनारायण यतीन्द्र महादेशिकाय नमः ॥

SRI AHOBILA MATH
No. 8-A, Aarathi Nagar
(Behind Selaiyur Police Station)
East Tambaram, Chennai 600 059

SRI AHOBILA MATH

శ్రీ అహోబిళ మఠం

श्रीमदहोबिल मठम्

Sri Ahobila Math

சென்னை மயிலாப்பூரில் உள்ள தூப்புல் குலமணியான ஸ்வாமி ஸ்ரீதேஸிகன் ஸந்நிதியிலிருந்து வெளிவரும் மாதபத்ரிகையான “ஸ்ரீதேஸிக ஸந் தேஸம்” ஐந்து வருடங்களை பூர்த்தி செய்து தற்போது ஆறாவது ஆண்டில் அடியெடுத்து வைப்பது அறிந்து மிகவும் ஸந்தோஷிக்கிறோம். இப்பத்ரிகை நம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு, குறிப்பாக, ஸ்ரீதேஸிக ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு சிறந்த கைங்கர்யங்களை செய்து வருகிறது. இக்கைங்கர்யத்தை நன்கு நடத்திவரும் ஸ்ரீதேஸிக தேவஸ்தான நிர்வாகிகள் பாராட்டுக்குரியவர்கள். இக்கைங்கர்யம் மேலும் மேலும் வளர்ந்து நம் ஸ்ரீதேஸிக ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு கைங்கர்யம் செய்து வர நம்முடைய ஆராத்ய தேவதையான ஸ்ரீமாலோலனை ப்ரார்த்தித்து ஆஸாஸிக்கிறோம்.

முகாம் : சேலையூர் (கி. தாம்பரம்)

HH THE JEER OF SRI AHOBILA MUTT

நாள் : சோபக்ருத்- சித்திரை (1)- ஸ்ரவணம்

॥ श्रीः ॥

Srimathe Rangaramanuja Mahadesikaya Namaha
Srimathe Srinivasa Ramanuja Mahadesikaya Namaha
Srimathe Vedantha Ramanuja Mahadesikaya Namaha
Srimathe Ranganatha Mahadesikaya Namaha

Srimathe Srinivasa Mahadesikaya Namaha
Srimathe Nigamantha Mahadesikaya Namaha
Srimathe Bhaghawathe Bashyakaraya Mahadesikaya Namaha
Srimathe Ranganatha Divyamani Padukabyam Namaha

SRIRANGAM
SRIMAD ANDAVAN ASHRAMAM

H.Qrs. Melur Road, Srirangam, Tiruchirappalli - 620066.
Phone : 0431 - 2432379

Date :

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேவிகாய நம:

மாமயிலையில் அவதரித்த மகிழ்தலைவன்
மாயவனின் தூள் பணிந்து மாசற்றபக்திபூண்டு
மானிடர்கள் வாழ வழிசெய்த மாமறையின்
தூமொழிகளெல்லாம் தூயவனைப் பாடி
கரை சேர்த்த காவலனாய் நின்ற எங்கோவே
உலகாண்ட உத்தமனை உய்ய வேண்டி
உள் இருத்தி உளன் என்று கண்டேன் உரைந்த
தமிழ்த் தலைவன் தாளே நாளும் துணையாகுமே.

महताह्य जाताय मर्त्यानां मानदाय च ।
मयूर पुरवासाय मानिवासायमङ्गलम् ॥

ஸ்ரீய: பதியான ஸ்ரீமந் நாராயணன் பல அவதாரங்கள் செய்து உலகிலுள்ள ஸகல ஜீவராஸிகளையும் ரக்ஷித்து வந்தான். அப்பொழுது கலி காலத்தில் கோலமாக மக்கள் திருந்தாமையால் யானையைக் கொண்டு யானையைப் பிடிப்பதுபோல் பரமபதத்தில் உள்ள நித்ய சூரிகளை இப்பூவுலகத்தில் அதுவும் த்ராவிட தேஸம் என்று சொல்லக் கூடிய தமிழ் நாட்டில் அபிநவ தஸாவதாரமாகப் பன்னிரு ஆழ்வார்கள் அவதாரம் செய்வித்தான் என்பெருமான். ஆழ்வார்கள் முறையே, பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார், நம்மாழ்வார், மதுரகவியாழ்வார், பெரியாழ்வார், ஸ்ரீ ஆண்டாள், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் ஆவார்.

எம்பெருமானுடைய கல்யாண குணங்களில் மிகவும் ஆழ்ந்தவர்கள் ஆழ்வார்கள். இவ்வாறு ஆழ்வார்கள் வேதத்தாலும் அளவிட முடியாத எம்பெருமானுடைய ஸர்வகுணங்களையும் அவன் அருளால் அறிந்து அனுபவித்தார்கள். இவர்கள் மானிடவர்களுக்கு

प्राप्यस्य ब्रह्मणोरूपं प्राप्नुश्च प्रत्यगात्मनः ।
प्राप्त्युपायं फलां चैव तथा प्राप्तिविरोधि च ॥

என்று கூற்றின்படி பரமாத்வைப் பற்றியும் அப்பரமனை அடைபவன் ஜீவன் என்றும் அவ்வெம்பெருமானை அடையும் வழியைப் பற்றியும் அவ்வச்சுதனை அடைத்து பெறும் பேறு பற்றியும், எவ்ருமானை அடையாமல் தடுக்கும் வீரோதியைப் பற்றி வீளக்கி இஜ்ஜீவர்கள் இவற்றையெல்லாம் அறிந்து நன்கு உஜ்ஜீவனம் செய்வதற்குரிய நிலையைப் பற்றி தெளிவாகவும், விரிவாகவும் அருளியுள்ளார்கள். அப்படித் தங்கள் அருளிய வார்த்தைக்கு ஆழ்வார்கள் அருளிச் செயல் என்றுபெயர், மானிடர்கள் ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயலை நன்கு அறிந்து உய்ந்தனர். உய்ந்து வருகின்றனர்.

மாதர்கள் வாழும் மாட மாமயிலையில் வீற்றியிருக்கும் மாநிவாஸன் மால் ஆசிரியர் பேயாழ்வார், மாலுகந்கவாசிரியர் நிகமாந்த தேஸிகன் அவர்களின் திருவடிகளைப் போற்றுவதற்கு மாத ஸஞ்சிகையாக வேதாந்த தேஸிக தலத்தின் நிர்வாஹத்தினர் "தேஸிக ஸந்தேஸம்" என்ற நூலினை வெளியீட்டு வருகின்றனர், அவ்வெளியீட்டானது ஐந்தாவது வயதைக் கடந்து ஆறாவது ஆண்டு தொடர்கிறது, இவர்கள் இவ்வீறை பணியில் ஈடுபட்டு மேன் மேலும் மேன்மையடைந்து நல்லுபதேஸங்களை அளித்து நல்வாழ்வு பெற வேண்டி ஆய்மகள் அன்பனையும் ஆழ்வார்களையும் ஆசார்யர்களையும் அவர் தம் பாதுகைகளையும் அடிபணித்து வேண்டி விழைகின்றேன்.

இவண்

டீ. வரமய்யாஜி:

Srimathe Srinivasa Gopala MahaDesikaya Nama: Srimathe Raghuvēera Mahadesikaya Nama:
Srimathe Gopala Desika Mahadesikaya Nama: Srimathe Srinivasa Mahadesikaya Nama:
Sri Ranga Divya Thambathiyam Nama:

SRIMAD ANDAVAN POUNDARIKAPURAM SWAMY ASRAMAM

43-A/13, Asramam Road, Srirangam, Trichy-620 006.

Phone : 0431-2436100, Cell : 94862 02391

E.mail: poundarikapuramandavan@gmail.com

14.04.2023

ஸ்ரீதேசிக ஸந்தேஸம் என்னும் மாத பத்திரிகையானது மாடமாமயிலையில் உள்ள ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகர் தேவஸ்தானத்தின் மூலமாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் மூலமாக தேவஸ்தான உத்ஸவங்களின் விவரங்களை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. மேலும் வித்வான்களின் வியாசங்களினால் ஸம்பந்தாய தத்துவங்களை அறியமுடிகிறது. இவ்வாறு ஆஸ்தீகர்களின் ஹ்ருதயங்களை குளிர்விக்கும் இப்பத்திரிகை ஐந்து வருடங்களை கடந்து ஆறாவது ஆண்டில் (சோபகிருத்) அடியெடுத்து வைக்கிறது. "பருவம் நிரம்பாமே பாரெல்லாம் உய்ய திருவின் வடிவெக்கும் தேவகி பெற்ற" என்னும் ஆழ்வாரின் வாக்கை ஒத்த ஸ்திதியில் பாரே கொண்டாடும் வகையில் மேலும் சிறக்க பூர்வாசாரியர்கள் திருவடி வாரங்களிலும் ஸ்ரீரங்க திவ்யதம்பதிகளின் திருவடி வாரங்களிலும் பிரார்த்தித்து மங்களாசாசனம் பண்ணுகின்றோம்.

நாராயண நாராயண நாராயண

ஆசிரியர் விண்ணப்பம்

வேங்கடாதி³ரி ஸமம் ஸ்தா²நம் ப்³ரஹ்மாண்டே³ நாஸ்தி கிஞ்சந |
வேங்கடேஸ ஸமோ தே³வோ ந பூ⁴தோ ந ப⁴விஷ்யதி ||

வேங்கடத்தைப் பதியாக வாழ்வீர்கள்!

ஸம்ஸாரார்ணவ மக்நாநாம் விஷயாக்ராந்தசேதஸாம். விஷ்ணுபோதம் விநா நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி பராயணம் (இந்த ஸம்ஸாரமோ நம்மை மூழ்கவைக்கும் பெருங்கடல்; நாமோ உலக சிற்றின்பங்களில் திளைப்பவர்கள். இப்படிப்பட்டோர் உய்ய விஷ்ணு எனும் தெப்பத்தைத் தவிர்த்து, உபாயம் வேறு இல்லை) என்று அறுதியிடுகிறது விஷ்ணுதர்மம் எனும் ஸாத்தவிக புராணம். இவ்வாக்கை விழாவாக நடத்திக்காட்டவே, எம்பெருமானுக்கு ப்லவ உத்ஸவம் எனும் திருத்தெப்போத்ஸவத்தை நடத்துவது வழக்கமாக உள்ளது.

நித்யோத்ஸவபசேஷாத்ஸவ மானோத்ஸவ ஸம்வத்ஸரோத்ஸவாதிகள் அனைத்தும் கண்டருளும் மயிலைவாழ் வேங்கடவனுக்கு, முக்கிய வைணவத் திருவிழாவான தெப்போத்ஸவம் நடைபெறாதது, ஒரு தண்ணீர் துரும்பாக இருந்தது. ப்ரதிஷ்டா தின நூற்றாண்டு விழாவின் அங்கமாக, அதையும் சிறப்புற நடாத்திக் கொள்ள திருவுள்ளம் கொண்டான் போலும்! சுபக்ருத் வருஷம் பங்குனி ஆச்லேஷ நன்னாளில், நகரத்தைச் சார்ந்த மடிப்பாக்கம் எனும் திருத்தலத்தில் அழகுற அமைந்துள்ள ஏரியில், எழில்மிகு தெப்பத்தில் திருவேங்கடவன் ஸேவை ஸாதித்தான். விசேஷமாக, யதிஷ்ரேஷ்டர்கள் ஸ்ரீமதஹோபில மடத்து ஆஸ்தானத்தை அலங்கரிக்கும் ஸ்ரீமதழகியசிங்கர் மற்றும் ஸ்ரீமத் பௌண்டரீகபுரம் ஆச்ரமம் ஸ்ரீமத் பரவாக்கோட்டை சின்னாண்டவன் ஆகியோர் ஸபரிவாரங்களுடன் எழுந்தருளி, தெப்பத்தில் திருவேங்கடவனை மங்களாசாஸனம் செய்தது; அதை ஸேவித்த பக்தர்களுக்கு ஒரு BONUS. ஒரு புறம் ஏரி; மறுபுறம் மக்கள் மாரி. மிதந்தது தெப்பமா அல்லது பக்தர்கள் உள்ளமா என விவாதிக்கலாம்படியான உத்ஸவம். தூர்புல் மாலாம் தேசிகனின் மனோரதமும் ஒரு படியே முடிந்தது என்னலாமோ!

எப்போதும் கண்டு களிக்க இவ்விழாவின் புகைப்படங்களை இந்த ஸஞ்சிகையில் கண்டு இன்புறலாம்.

பிறக்கும் சோபக்ருத் ஆண்டு, விசேஷமாக அமையும் ஒன்று. மயிலை ஸ்ரீநிவாஸன் திருப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு நூறாவது வருஷம் தொடங்குகிறது.

இன்னுமொரு நற்செய்தி. நம் தேவஸ்தான பத்திரிகையான இந்த தேசிக ஸந்தேசம் தொடங்கி ஐந்து ஆண்டுகள் நிறைவடைந்து, ஆறாம் ஆண்டில் அடி எடுத்து வைக்கிறது. இந்த இரண்டையும் கொண்டாடும் வகையில், சித்திரை மலர் ஸ்ரீமத் அழகியசிங்கரின் திருக்கரங்களால், ஏப்ரல் 18-ம் தேதி தேவஸ்தான வளாகத்தில் வெளியிடப்படவிருக்கிறது. தேசிக ஸந்தேசத்தின் முதல் ப்ரதி, ஸ்ரீமத் அழகியசிங்கரின் ஹஸ்த விசேஷத்தினால் விளம்பி வருஷப்பிறப்பன்று (2018) வெளியிடப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும், இந்த சித்திரை மாதத்தில் ஹஸ்த தாரையில், திருவவதார தினம் நிகழ்கிறது. இம்மாதத்தில் ஸ்ரீமதுரகவிகள், நம்மிராமாநுசன் ஆகியோரின் வார்ஷிக உத்ஸவங்களும் நடைபெறவிருக்கின்றன.

தொடர்ந்து ஆதரவு அளித்துவரும் ஆஸ்திகர்கள் அனைவர்க்கும், எங்களின் நன்றி. ✽

Of Theppotsavam And Desika Sandesam Landmark

FROM THE DESK OF TRUSTEES

With the divine grace of the Divya Dampathis and our Acharyan Swami Desikan, **Desika Sandesam**, the monthly magazine of our Devasthanam, has successfully completed five years. The temple is overwhelmed by the response from various quarters from the very beginning. **To celebrate the milestone, a function has been organised by the temple on 18.04.2023 in which Srimath Azhagiyasingar Srivan Satakopa Sri Ranganatha Yathindra Mahadesikan will grace the occasion and release the first issue (Chithirai) of the sixth year.**

It is pertinent here to recall that the inaugural issue of Desika Sandesam was released in his august presence and with his blessings at our Devasthanam on the Tamil New Year Day in April 2018.

For the first time in the history of our temple, Theppotsavam (the Float Festival) was performed on April 1, 2023. During the festival, Lord Srinivasa, with His Consorts, was carried by Sripadham Thangigal on their shoulders to Madipakkam, nearly 20 kms from our temple. En route, Sri Desika Darsana Sabha, Tharamani, had arranged for Darsana Thamboolam and Mangalaasaanam by Swami Desikan of its temple there. Divine fervour reigned with chanting of Sri Daya Sathakam in the wee hours of Saturday.

In the afternoon, a special Thirumanjanam was performed at Madipakkam Ram Nagar Sri Uppiliappan Pattabhisheka Ramar Temple and Theertha Prasadam and Goshti Viniyogam were done. Devotees from in and around Madipakkam, Velachery, Nanganallur and, of course, from Mylapore, participated in the event and received the abundant blessings of the Lord Srinivasa.

A grand procession took place in the evening as Lord Srinivasa was taken to the lake at Karthikeyapuram situated at the other side of Madipakkam. Darsana Thamboolam and Mangalaasaanam by Swami Desikan of Sri Srinivasa Perumal temple, Keezhkattalai, were arranged by the authorities of that temple.

Then, Lord Srinivasa of our Devasthanam proceeded to the most important phase of the festival – the Theppotsavam. Mangalaasaanam of Srimath Azhagiyasingar and Srimath Paravaakottai Chinnandavan of Srimath Poundareekapuram Asramam was the highlight of the grand occasion in which thousands of devotees worshipped Lord Srinivasa on the float and received his grace.

This unique festival was conducted by the temple with the exceptional co-operation of Sripadham Thangigal and we record our sincere thanks for their enthusiastic service. We also thank the organisers of the other temples / associations involved in the process who made this festival a reality. Sri Ammangi Balaji, Sri S. Kannan, Sri Parthasarathy and Nanganallur Sri S.K. Srinivasaraghavan & donors Sri G. Adishesan and Sri R. Parthasarathy, among others, deserve a special mention in this regard.

We also extend our special thanks to Adhyapaka, Vedaparayana scholars for their relentless Kainkaryam during the strenuous procession. Our sincere thanks to the donors and media for their contribution in making the occasion a grand success.

As mentioned in the previous Note, **a year-long celebration to mark the Sathamaana Utsavam** (completion of 100 years of consecration of the Divya Dampathis in our Devasthanam) is on the anvil, featuring special Utsavams and programmes every month. ❁

சோபக்ருத் வருட சித்திரை மாத பஞ்சாங்கம்

ஆங்கிலம்	தமிழ்	திதி	வாரம்	நகட்தர்ம்	உத்ஸவம்	உபயம்
ஏப்ரல் / மே	சித்திரை					
14/04/2023	1	நவமி	வெள்ளி	உத்தராதம்	வருஷப்பிறப்பு. காலை பெருமாள், தாயார் மூலவர் உத்ஸவர், ஸ்வாமி தேசிகன் திருமஞ்ஜனம். மாலை பெருமாள் ஆஸ்தானம், பெருமாள் வீதி புறப்பாடு, தாயார் உள் புறப்பாடு. பெருமாள் திருவாராதனம்	வருஷப்பிறப்பு: ஸ்ரீ T.D. விஜயராகவன் குடும்பத்தினர். வெள்ளிக்கிழமை: ஸ்ரீ M.D. ஸுதர்சனம் ஐயங்கார் பண்ட்
15/04/2023	2	தசமி	சனி	சர்வணம்/ அவிட்டம்	காலை பெருமாள், ஸ்வாமி தேசிகன் திருமஞ்ஜனம். மாலை வீதி புறப்பாடு, ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை	ஸ்ரீ N.S. ஸ்ரீநிவாஸன்
16/04/2023	3	ஏகாதசி	ஞாயிறு	சதயம்	காலை பெருமாள் திருமஞ்ஜனம். மாலை வீதி புறப்பாடு. ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் உத்ஸவம் 1-ம் நாள். காலை பாஷ்யகாரர் திருமஞ்ஜனம். மாலை ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை	ஏகாதசி: பழவேரி ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நரசிம் ஹாசார்யர். பாஷ்யகாரர் உத்ஸவம்: ஸ்ரீநெமிலி வீரவல்லி குடும்பத்தினர்
17/04/2023	4	த்வாதசி	திங்கள்	பூரட்டாதி	ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் உத்ஸவம் 2-ம் நாள். காலை பாஷ்யகாரர் வீதி புறப்பாடு, திருமஞ்ஜனம். மாலை ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம் சாற்றுமுறை	புரிசை ஸ்ரீ R. ராமக்ருஷ்ணன்
18/04/2023	5	த்ரயோதசி	செவ்வாய்	உத்தரட்டாதி	ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் உத்ஸவம் 3-ம் நாள். காலை பாஷ்யகாரர் வீதி புறப்பாடு, திருமஞ்ஜனம். மாலை ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை	ஸ்ரீ V.R. ராஜகோபால் ஐயங்கார் குடும்பத்தினர்
19/04/2023	6	சதுர்தசி	புதன்	ரேவதி	ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் உத்ஸவம் 4-ம் நாள். காலை பாஷ்யகாரர் வீதி புறப்பாடு, திருமஞ்ஜனம். மாலை ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை	தள்ளம் ஸ்ரீ S. ரகுநாதாசார்யர்
20/04/2023	7	அமாவாசை	வியாழன்	அச்வினி	ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் உத்ஸவம் 5-ம் நாள். காலை பாஷ்யகாரர் வீதி புறப்பாடு, திருமஞ்ஜனம். மாலை ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை	ஸ்ரீ T.R. தேவநாதாசார்யர்
21/04/2023	8	ப்ரதமை	வெள்ளி	பரணி	வஸந்த உத்ஸவம் 1-ம் நாள். காலை பெருமாள், தாயார் உத்ஸவர் திருமஞ்ஜனம். இரவு ஆஸ்தானம். ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் உத்ஸவம் 6-ம் நாள். காலை பாஷ்யகாரர் வீதி புறப்பாடு, திருமஞ்ஜனம். மாலை ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை	வஸந்த உத்ஸவம்: ஸ்ரீ R. நாராயணன். ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் உத்ஸவம்: வஸந்த ஷான்பாக் குடும்பத்தினர்

ஸ்ரீ:

22/04/2023	9	த்விதீயை	சனி	க்ருத்திகை	வஸந்த உத்ஸவம் 2-ம் நாள். காலை பெருமாள், தாயார் உத்ஸவர் திருமஞ்ஜனம். இரவு ஆஸ்தானம். ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் உத்ஸவம் 7-ம் நாள். காலை பாஷ்யகாரர் வீதி புறப்பாடு, திருமஞ்ஜனம். மாலை ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை	வஸந்த உத்ஸவம்: ஸ்ரீ R. நாராயணன். ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் உத்ஸவம்: ஸ்ரீமதி வேறமலதா ரமாமணி
23/04/2023	10	த்ருதீயை	ஞாயிறு	ரோஹிணி	அசுடய த்ருதீயை. ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் உத்ஸவம் 8-ம் நாள். காலை பாஷ்யகாரர் வீதி புறப்பாடு, திருமஞ்ஜனம். வஸந்த உத்ஸவம் 3-ம் நாள். காலை பெருமாள், தாயார், தேசிகன் திருமஞ்ஜனம். மாலை பொழுதுடன் திருவாராதனம். ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை. பின்பு பெருமாள், தேசிகன் திருவீதி புறப்பாடு. பெருமாள் அலர்மேல்மங்காபுரம் எழுந்தருளல்	ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் உத்ஸவம்: ஸ்ரீ R. முகுந்தன். அசுடய த்ருதீயை: ஸ்ரீ R. சந்திரசேகரன்
24/04/2023	11	சதுர்த்தி	திங்கள்	ம்ருகசீர்ஷம்	ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் உத்ஸவம் 9-ம் நாள். காலை பாஷ்யகாரர் வீதி புறப்பாடு, திருமஞ்ஜனம். மாலை ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம் சாற்றுமுறை	ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் உத்ஸவம்: ஸ்ரீ T.C. ரங்கராஜன் - ஸ்ரீ T.C. ஸ்ரீநாத்
25/04/2023	12	பஞ்சமி	செவ்வாய்	திருவாதிரை	ஸ்ரீ ராமாநுஜ ஜயந்தி. காலை மங்களாசாஸனம், வீதி புறப்பாடு, பெருமாள், பாஷ்யகாரர் திருமஞ்ஜனம். மாலை வீதி புறப்பாடு, ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை	மங்களாசாஸனம் ஸ்ரீ S. ஸுந்தரம். காலை வீதி புறப்பாடு, திருமஞ்சனம், மாலை வீதி புறப்பாடு, ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை: ஸ்ரீ உ.வே. அழிஞர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்
26/04/2023	13	ஷஷ்டி	புதன்	புனர்வஸு	திருமால்வடை	
27/04/2023	14	ஸப்தமி	வியாழன்	புனர்வஸு	காலை ஸ்ரீ ராமர் திருமஞ்ஜனம் மாலை ஆஸ்தானம் ஸேவாகாலம் சாருமுறை	
28/04/2023	15	அஷ்டமி	வெள்ளி	புஷ்யம்	காலை பெருமாள் தாயார் மூலவர், தாயார் உத்ஸவர் திருமஞ்ஜனம். மாலை தாயார் கிளி வாஹனம் உள் புறப்பாடு ஆஸ்தானம்	ஸ்ரீ M.D. ஸுதர்சனம் ஐயங்கார் பண்ட்
29/04/2023	16	நவமி	சனி	ஆயில்யம்	திருமால்வடை	
30/04/2023	17	தசமி	ஞாயிறு	மகம்	திருமழிசைப்பிரான்	
01/05/2023	18	ஏகாதசி	திங்கள்	பூரம்	காலை பெருமாள் உத்ஸவர் திருமஞ்ஜனம். மாலை வீதி புறப்பாடு	ஸ்ரீ K.S. கோவிந்த் ப்ரஸாத்

02/05/2023	19	த்வாதசி	செவ்வாய்	உத்தரம்	காலை தாயார் உத்ஸவர் திருமஞ்ஜனம். மாலை உள் புறப்பாடு	ஸ்ரீ S.V.S. ராகவன் பண்ட்
03/05/2023	20	த்ரயோதசி	புதன்	ஹஸ்தம்	திரு அவதார உத்ஸவம். காலை பெருமாள், தாயார் மூலவர், உத்ஸவர் திருமஞ்ஜனம், வேத சாற்றுமுறை	அவதார உத்ஸவம் திரு மஞ்சனம் : SVDD Staff. மாலை திருவாராதனம். பெருமாள் வீதி புறப்பாடு: ஸ்ரீ L.N. நரளிம் ஹன்குடும்பத்தினர்
04/05/2023	21	சதுர்தசி	வியாழன்	சித்திரை	ஸ்ரீ மதுரகவி ஆழ்வார் திருநகர்த்ரம். காலை பெருமாள், ஆழ்வார் திருமஞ்ஜனம், ஆஸ்தானம், சாற்றுமுறை. ஸ்ரீ ந்ருளிம்ஹ ஜயந்தி. மாலை மூலவர் திருமஞ்ஜனம், ஆஸ்தானம், சாற்றுமுறை. சித்ரா பெளர்ணமியை முன்னிட்டு பெருமாள் இரவு மாம்பலம் எழுந்தருளல்	ஸ்ரீ மதுரகவி ஆழ்வார் சாற்றுமுறை: சித்ரா பெளர்ணமி கமிட்டி. ந்ருளிம்ஹ ஜயந்தி: கொடவாசல் ஸ்ரீ R. ஜெயகுமார் - ஸ்ரீ R. க்ருஷ்ணன்
05/05/2023	22	பெளர்ணமி	வெள்ளி	ஸ்வாதி	சித்ரா பெளர்ணமி மதியம் திருமஞ்ஜனம். மாலை கோவிலுக்கு எழுந்தருளல்	சித்ரா பெளர்ணமி கமிட்டி
06/05/2023	23	ப்ரதமை	சனி	விசாகம்	ஸ்ரீ நம்மாழ்வார்	
07/05/2023	24	த்விதீயை	ஞாயிறு	அனுஷம்	ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள்	
08/05/2023	25	த்ருதீயை	திங்கள்	கேட்டை	ஸ்ரீ தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்	
09/05/2023	26	சதுர்த்தி	செவ்வாய்	மூலம்	திருமால்வடை	
10/05/2023	27	பஞ்சமி	புதன்	பூராடம்	ஸ்ரீ ஸேனைநாதன்	
11/05/2023	28	ஷஷ்டி	வியாழன்	உத்தராடம்	ஸ்ரீ ஆளவந்தார்	
12/05/2023	29	ஸப்தமி	வெள்ளி	சர்வணம்	கடை வெள்ளி. காலை தாயார் திருமஞ்ஜனம். மாலை தாயார் உள் புறப்பாடு, ஆஸ்தானம். சர்வணம். காலை ஸ்வாமி தேசிகன் திருமஞ்ஜனம். மாலை புறப்பாடு, ஸேவாகாலம், ஆஸ்தானம், சாற்றுமுறை	கடை வெள்ளி : ஸ்ரீ K.S. ஸேதூராமன் குடும்பத்தினர். சர்வணம் : ஸ்ரீ ஸ்ரீராம் பார்த்தஸாரதி
13/05/2023	30	அஷ்டமி	சனி	அவிட்டம்	ஸ்ரீ பூதத்தாழ்வார்	
14/05/2023	31	நவமி	ஞாயிறு	சதயம்	ஸ்ரீ பேயாழ்வார்	

New series in English

Two new series in English are starting in this edition:

**1. Important Tenets
Of Our Sampradaya**
by Sri Natteri Srihari Swami

&

**2. Srimath Rahasya-Thraya Saaram –
A Manual For Beginners**
by Smt. Padmalatha Sridharan

ஸ்ரீ தேசிகள் உகந்த பஞ்சகால ப்ரக்ரியை

ஸ்ரீ அஹோபில மடம் ஆஸ்தான வித்வான்
ஸ்ரீ உ.வே. வில்லிவலம் க்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி

(45ம் பட்டம் ஸ்ரீமத் அழகியசிங்கர் பூர்வாசர்மத்தில் அருளிச்செய்து, ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர்
தேவஸ்தானத்தின் 1975-ம் வருஷத்திய ஸம்ப்ரோக்ஷண மலரில் வெளிவந்த வ்யாஸம்)

மறம் திகழும்னம் ஒழித்து வஞ்ச மாற்றி
ஐம்புலன்களடக்கி இடர் பாரத் துன்பம்
துறந்து ★ இருமுப்பொழுதேத்தி எல்லை யில்லாத்
தொன்னெறிக்க கண்ணிலை நின்றுதொண்டரான ★
அறம் திகழும் மனத்தவர் தம்கதியைப் பொன்
அணியரங்கத்தரவணையில் பள்ளிகொள்ளும் ★
நிறம் திகழும் மாயோனைக் கண்டு என் கண்கள்
நீர்மல்க என்று கொலே நிற்கும் நானே!

ஸ்ரீ குலசேகரப்பெருமாள் அருளிச் செய்த அரும்பெரும் பாசரமிது. ஸ்ரீரங்கநாதனை ஸேவிப்பதில் தனக்குள்ள ஆவலை வெளியிடுகிறார் இதில். அந்த ரங்கநாதனுக்கு வாய்த்துள்ள பெருமையையும் வெளியிடுகிறார். பல பரமைகாந்திகளான தொண்டர்கள் தொழுது நிற்கும் பெருமையுடையவனாம் இவன். ஆம்! பாகவதர்கள் மங்களாசாஸநம் செய்யாவிடில் அவனுக்குப் பெருமை ஏது! இந்த பாகவதர்கள் அதர்மத்தில் மனதை ஒருபோதும் செலுத்த மாட்டார்கள். சூது முதலான கெட்ட குணங்கள் இவர்களிடையே இறையும் இடம் பெறா! இந்தரியங்களை வென்று அவற்றால் வரும் துன்பம் அனைத்தையும் துறந்துள்ளனர். தர்ம சிந்தை உள்ளவர்கள் இப்படிப்பட்ட இந்த பரமைகாந்திகள் ப்ராசீநமான மார்கத்திலேயே நிலைபெற்று நின்று ஐந்து காலங்களிலும் இவனை ஆராதித்து இவனையே பரம ப்ராப்யமாக நினைத்து வருகின்றனர். அப்படிப்பட்ட அரங்கனை ஸேவித்துக் கண்களில் நீர் மல்க நிற்கும் நான் என்று கிட்டுமோ என ஏங்குகின்றார் குலசேகரப்பெருமாள். இந்த ஏக்கந்தான் மேலே காட்டிய பாசரமாக உருவெடுத்து வெளிப்பட்டது.

இதில் எம்பெருமானை அரங்கத்து அடியவர்கள் இருமுப்பொழுது - இரண்டும் மூன்றுமான பொழுதுகளில் - ஐந்து காலங்களில் ஏத்துகின்றனர் என்கிறார் ஆழ்வார். அந்த ஐந்து காலங்கள் யாவை? இந்தக் கேள்விக்கு விடையாகத்தான் இந்த வ்யாஸம் பிறக்கிறது.

எம்பெருமானை ஆராதிக்குமிடங்களிலோ, வேறு நல்ல கார்யங்கள் செய்யுமிடங்களிலோ நம் மனதில் தோன்றியவாறு செய்யக்கூடாது. பூர்வாசார்யர்கள் வகுத்துக் காட்டிய வழிகளில்தான் செய்ய வேண்டும். தொன்னெற்றிக்கண் நிலை நின்று தொண்டர் என்பதால், இந்த சாஸ்த்ரார்த்தத்தை ஆழ்வாரே அருளிச் செய்கிறார். இந்த ஐந்து காலங்கள் யாவை என்று விசாரிக்குமிடத்தில் தர்ம சாஸ்த்ரங்களில், ப்ராது:

காலம், ஸங்கவ காலம், மத்யாஹ்ந காலம், அபராஹ்ண காலம், ஸாயாஹ்நம் என்றிவ்வாறு ஐந்து காலங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. வேதாந்தங்களை நன்கு அறிந்துள்ள பரமைகாந்திகளோ ஸங்கவம், ஸமம், விஷ்ணுப்ரியம், தர்மம், விவாகம் என்று வேறு விதமாக ஐந்து காலங்களைக் காட்டுகின்றனர். இவ்விஷயத்தை போஜராஜன், ப்ரயோகபத்ததிரந்நாவளி என்ற க்ரந்தத்தில் கூறியுள்ளான். ஆனால் நம் பூர்வாசார்யர்கள் காட்டிய ஐந்து காலங்களோ வேறானவை. அவை அபிகமநம், உபாதாநம், இஜ்யை, ஸ்வாத்யாயம், யோகம் என்பனவேயாம்.

கடைசியில் கூறிய ஐவகைக் காலங்களையே (பஞ்ச காலங்களையே) பரமைகாந்திகளான நாம் கைக் கொள்ள வேண்டும். இந்தப் பிரிவு தான் பல ப்ரமாணங்களாலும், பல பூர்வாசார்யர்களாலும் ஆதரிக்கப்பட்டுள்ளது. வேத வருக்ஷத்திற்கு மூலம் என்று கொண்டாடப்படுகிற ஏகாயந்ச்ருதியாலே விதிக்கப்பட்டுள்ளது இந்த ஐவகைப் பிரிவு. எம்பெருமானாலேயே அருளிச் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீபாஞ்ச ராத்ர சாஸ்த்ரங்களாலே நன்கு விளக்கப்பட்டதும்தும்துவே. ஆழ்வார், ஆளவந்தார் முதலான ஆசார்ய பரம்பரையாலே ஆதரிக்கப்பட்டதும் இதுவே. குருபங்கத்திஹாரத்தில் நடுநாயகமாகப் போற்றப்பெறும் நம் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் இந்த முறையையே ஆதரித்து அநுஷ்டித்தும் க்ரந்தங்கள் மூலமாக உபதேசித்தும் உள்ளார். இவ்விஷயங்கள் கத்யம், நித்யம் முதலான ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அருளிச் செய்த க்ரந்தங்களைக் கொண்டு அறியலாம். பின்னர் வங்கிபுரத்துநம்பி என்னும் ஆசார்யர் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரிடமிருந்து நேராகவே இவ்வர்த்தங்களைக் கேட்டு அருளிச் செய்துள்ளார்.

இப்படி அநாதி காலமாக பஹுப்ரமாண ஸித்தமாயும் அநேகாசார்யாபிமதமாயும் இருக்கிற இந்த பஞ்ச காலப்ரக்ரியையே தான் ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன், ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம், ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ரக்ஷை சததூஷணி, ஸ்ரீபிரமதபங்கம்முதலானக்ரந்தங்களிலும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ தினசரி என்ற ப்ரபந்தத்திலும் பல ப்ரகாரங்களாக ஸ்தாபித்தருளியுள்ளார்.

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் ஸாத்யோபாய சோதனாதிகாரத்தில், கீழே கூறிய பஞ்சகால ப்ரக்ரியையின் பெருமையை ஒரு மஹா வாக்யத்தாலே வெகு அழகாக அருளுகிறார் ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன்:

இப்படி அநந்யப்ரயோஜன், நிரந்தர பகவதநுஸந்தான பரீவாஹமான கைங்கர்யத்தில் பகவத்சாஸ்ரோக்தமுமாய், வ்யாஸ, தக்ஷாதி மஹர்ஷி மதங்களோடும் ஸங்கதமாய் மறந்திகமும் என்கிற பாட்டிலும் இருமுப்பொழுதேத்தி என்பதற்கு விவக்ஷிதமாக ஆசார்யர்கள் வ்யாக்யானம் பண்ணின காலவிபாகத்தை அபிகச்சந்த ஹரிம் ப்ராத: ... என்று பாஷ்யகாரர் அருளிச் செய்யக்கேட்டு வங்கிபுரத்துநம்பி நித்யத்திலே ஸங்க்ரஹித்தார் என்று. பகவத்சாஸ்த்ரம் ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரம். இதிலே சொல்லப்பட்டுள்ளது இந்த பஞ்சகால ப்ரக்ரியை. ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர சாஸ்த்ரத்தின் பெருமையை, ப்ராமாண்யத்தை ஆளவந்தார் ஆகம ப்ராமாண்யத்திலும், ஸ்வாமி எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாஷ்யத்திலும். ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன் ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ரக்ஷையிலும் வெகு விரிவாக ஸ்தாபித்துள்ளார்கள்.

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர சாஸ்த்ரம்சில அம்சங்களில் அப்ரமாணம் என்று கொள்ளும் ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதர்களும் கூட இந்த சாஸ்த்ரம் காட்டிய இந்த பஞ்சகால ப்ரக்ரியையைத் தம்முடைய ஸூத்ர பாஷ்யத்திலே ஆதரித்துக் கூறியுள்ளார் (சங்கர பாஷ்யம் 2-2-8).

யதபி தஸ்ய பகவத: அபிகமநாதிலக்ஷணம், ஆராதனம், அஜஸ்த்ரம் அநந்யச்சித்ததயா அபிப்ரேயதே, ததபி ந ப்ரதிஷித்யதே| ச்ருதிஸம்ருத்யோ: ஈச்வர ப்ரணிதாநஸ்ய ப்ரஸித்தத்தவாத்|| என்று. ச்ருதி ஸம்ருதிகளிலே பகவத்யாநங்கள் சொல்லப்பட்டிருப்பதால், அவனிடத்திலேயே எப்பொழுதும்மனம் ஈடுபட்டு அபிகமனம், உபாதானம் என்றவாறாகச் செய்யப்படும் பகவதாராதனம் மறுக்கப்படுவதில்லை என்பது இதன் பொருள். மறுக்காமையால் பகவத்பாதர்களுக்கும் இது ஸம்மதம் என்றே தேறுகின்றது. எம்பெருமானை இடைவிடாமல் த்யானம் செய்தால் அதன் போக்குவீடாக - பலமாக - அவனுக்குக் கைங்கர்யம் செய்யத் தோன்றும்.

நிரந்தர பகவதநுஸந்தாந பரீவாஹமான கைங்கர்யம் என்ற ஸ்வாமியின் ஸூக்தியோடு, அஜஸ்த்ரம் அநந்யச்சித்ததயா அபிகமநாதிலக்ஷணம் ஆராதனம் என்ற பகவத்பாதர்களின் ஸ்ரீஸூக்தி ஒன்றுபட்டிருப்பதை உற்று நோக்கவேண்டும்.

ஆக எல்லோராலும் கொண்டாடப்படுகிற ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளமையால் இந்த பஞ்சகால ப்ரக்ரியை தான் ஸ்ரீஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன் உகந்ததாகும்.

இப்படி ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள முறை மற்றைய மஹர்ஷி மதங்களுக்கு முரணாக இருக்குமோ என்ற ஸந்தேஹம் வராமலிருக்க, வ்யாஸ, தக்ஷாதி மஹர்ஷி மதங்களோடும் ஸங்கதமாயிருக்கிறது இது என்று அருளிச் செய்கிறார்.

இந்தப் பஞ்சகால ப்ரக்ரியையில் வரும் கலக்கங்கள் பலவற்றைக் காட்டி அவற்றுக்குத் தக்க பரிஹாரங்களை யெல்லாம் பரக்க ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ரக்ஷையில் ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச் செய்துள்ளார். ஆகவே இந்த மார்கத்தை நிலைநாட்டுவதில் ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன் கொண்டுள்ள முயற்சி முந்தையை ஆசார்யர்கள் கொண்டுள்ள முயற்சியைக் காட்டிலும் அதிகமானது.

ஸ்ரீதேசிகன் அருளிய க்ரந்தங்களை ஸேவிப் பவர்களுக்கு எளிதில் இது புலனாகும். மறந்திகமும் என்ற ஆழ்வார் பாசுரத்தைக் காட்டியமையால் ஆழ்வார் களுக்கும் அபிமதமானது இதுவே என்று காட்டிய படியாம். இனி இந்த ஐந்து காலங்களிலும் செய்ய வேண்டியவற்றை விவரிப்போம்.

அபிகமந காலம்

அபிகமநம் = சரணம் அடைதல்.

நாள்தோறும் செய்ய வேண்டிய நாட்கடன்கள், நித்ய க்ருத்யங்கள் நிர்விக்னமாக நடைபெற எம்பெருமானை ப்ரார்த்திப்பது இக்காலத்தில் செய்ய வேண்டியவற்றில் ப்ரதாநம்.

காலையில் எழுந்ததும், படுக்கையில் இருந்தவாறே ஸ்தோத்ரம் முதலானவற்றை அநுஸந்தாநம் செய்த பிறகு ஸநாநம், ப்ராதஸ்ஸந்த்யை (காலை வேளை ஸந்த்யாவந்தனம்) ஆதார சக்த்யாதி தர்ப்பணம், வஸ்திரநிஷ்பீடநம், ப்ரஹ்மயஜ்ஞம், ஓளபாஸநம், அபிகமநாராதநம் இவை இக்காலத்தில் செய்யப்பட வேண்டியவையாகும். இதுவரை அபிகமந காலமாகும். புத்ரர் புத்ரிகளை எம்பெருமான் ஸந்திதி முன்பே நிறுத்தி இன்னார் இன்னார் என்று எம்பெருமானுக்கு விஜ்ஞாபநம் செய்வது ஸ்திரீகளுக்கு இந்த அபிகமந காலத்தில் செய்ய வேண்டிய தர்மமாகும்.

உபாதாந காலம்

உபாதாநம் = ஸேவித்தல்.

கீழ்க் கூறிய ஐவகை காலங்களும் ஸம அளவில் அமையா! அபிகமந காலத்திற்குப் பிறகு உபாதாந காலமாகும். அதாவது மத்யாஹ்நம் இஜ்யா காலத்தில் செய்ய இருக்கும் இஜ்யாராதநத்திற்கு வேண்டிய புஷ்பம், துளசி, அமுதுபடி (அரிசி) முதலியவற்றை சாஸ்த்ரம் காட்டிய வழியில் சேகரிக்க வேண்டும்.

இந்த காலத்தில் திருவாராதந்திற்குப் புஷ்பம் முதலியன வேண்டுவது போல், சாந்தி, தயை முதலிய ஆத்மகுணங்களும் அவசியம் வேண்டுவனவாகும். ஆகவே வேதாந்த க்ரந்தங்களை ஸேவிப்பதின் (படிப்பதன்) மூலம் அவற்றையும் ஸம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டும். அவற்றையும் புஷ்பங்கள் என்றே சாஸ்த்ரம் கூறுகிறது. இவற்றைச் சேகரிக்கும்போது தமக்கென்று நினைத்துச் சேகரித்தல் கூடாது. எம்பெருமானுக்கென்றே ஸம்பாதிக்க வேண்டும். மலர், புனல், அமுதுடன் வகையென அடையவும் மலர்மதி எமது அல என வருபவரே! என்று ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன் அருளிய ஸ்ரீவைஷ்ணவ தினசரிப் பாசுரப் பகுதியாலும் அறியலாம். இங்கு மலர் மதி என்பதால் ஜ்ஞானம் புஷ்பம் தயாபுஷ்பம் இத்யாதி ச்லோகங்களைக் காட்டுகிறது.

இஜ்யா காலம்

இஜ்யா = பூஜை.

இக்காலத்தில் செய்ய வேண்டிய கர்மாக்களும் இஜ்யாராதநமே ப்ரதாநமாகையால் இந்தக் காலத்திற்கு இஜ்யாகாலம் என்றே பெயர்.

கீழே கூறிய வகையில் திருவாராதந்திற்கு வேண்டிய த்ரவ்யங்களை ஸம்பாதித்த பிறகு, மாத்யாஹ்நிக ஸ்நாநம் செய்வது முதல், ஆராதநம் முடித்து வைச்வதேவம் செய்து சாப்பிடும் வரை இஜ்யா காலமாகும்.

இந்தக் காலத்தில் செய்ய வேண்டிய கர்வ்யங்களின் க்ரமத்தை ஸ்வாமி எம்பெருமானார் (ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்) தாம் அருளிச் செய்த நித்ய க்ரந்தத்திலே விரிவாக அருளிச்செய்துள்ளார். மாத்யாஹ்நிகம், பகவதாராதநம், வைச்வதேவம், போஜநம் இவை இக்காலத்தில் செய்யப்பட வேண்டியவையாகும்.

ஸ்வாத்யாய காலம்

ஸ்வாத்யாயம் = மந்த்ர ஜபம், ஸ்ரீராமாயணம் முதலியன பாராயணம் செய்வது.

பிற்பகலில் குடும்பத்திற்கு வேண்டிய பகவதாராதந்திற்குப் பயன்படும் லௌகிக காரியங்களில் ஈடுபடலாம். இந்தக் காலத்தில் ஸாயங்காலம் ஸந்த்யாவந்தநம் செய்து, ஸாயம் ஓளபாஸநம் முடித்து, பகவானுக்குத் தனிகை நிவேதநம் செய்து, ஸாயம் வைச்வதேவத்திற்குப் பிறகு போஜனம் செய்து படுக்கப் போகும் வரை ஸ்வாத்யாய காலமாகும். போஜனத்திற்குப் பிறகு படுப்பதற்கு முன் முடிந்த வரை வேதாப்ப்யாஸம் முதலியன செய்யலாம்.

யோக காலம்

யோகம் = பகவத் த்யாநம்.

எம்பெருமானையும், அவன் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீவைகுண்ட லோகத்தையும் பற்றி மிக மிக

அழகாக வர்ணித்துள்ளார் ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர். ஆகவே அதை அச்சமயத்தில் அநுஸந்திக்க வேண்டும் என்று ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரரக்ஷயிலே அருளியுள்ளார். மேலும் ஸ்ரீரங்ககத்யம், சரணாகதி கத்யம் என்ற இரண்டு கத்யங்களும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரராலே அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் ஸ்ரீரங்க கத்யத்தை அபிகமந காலத்திலும், சரணாகதி கத்யத்தை இஜ்யாராதந காலத்திலும் அநுஸந்திக்க வேண்டும் என்று நியமித்துள்ளார் ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன். படுக்கும் ஸமயத்தில் க்ஷீரஸாகர... என்ற ச்லோகத்தைச் சொல்லி மாதவனை த்யானிக்க வேண்டும். இப்படி ஆரம்பித்த யோகம் மறு நாள் காலை கண் விழிக்கும்மளவும் தொடரும்.

*அபிகச்சந் ஹரிம் ப்ராத: பச்சாத் த்ரவ்யாநிசார்ஜயன்/
அர்ச்சயம்ச்ச ததோ தேவம் ததோ மந்த்ரான் ஜபந்நபி/
த்யாயாந்நபி பரம் தேவ காலேஷு-உக்தேஷு பஞ்சஸூ||
வர்த்தமாநஸ் ஸதாஸைவம் பாஞ்சகாலிக வர்த்தமா/
ஆராதயந் ஹரிம் பக்த்யா கமயிஷ்யாமி வாசாராந்||*

என்ற ச்லோகங்களிலே பஞ்சகாலங்களிலும் செய்ய வேண்டுவனவற்றைச் சுருக்கிக் காட்டியுள்ளனர் பூர்வர்கள்.

ஒவ்வொரு காலத்தில் செய்ய வேண்டிய கர்வ்யங்களையெல்லாம் ஸங்கல்பம் செய்தே அநுஷ்டிக்க வேண்டும். இதன் விரிவையெல்லாம் ஆஹ்நிகத்திலே கண்டு கொள்ள வேண்டும்.

இப்படி நடந்து வரும் பரமைகாந்திக்கு நித்ய கர்மாக்கள் சங்கிலித்துவக்கு போலே அவிச்சிந்நமாய் தொடர்ந்து வரும். இவர்களை **அவிச்சிந்ந பஞ்சகால பராயணர்** என்று பெரியோர்கள் புகழ்வார்கள். இப்படிப்பட்ட மஹான்கள் ஓரிருவரே உள் இக்காலத்தில். இப்படி நடந்து வருபவர்களுடைய மனம் ஒரு போதும் பிற விஷயங்களில் செல்ல வழியில்லை. அதனால் நிரந்தர பகவதநுஸந்தாநம் ஸித்திக்கும்.

ஆக ஸ்வாமி ஸ்ரீதேசிகன் உகந்த பஞ்சகால ப்ரக்ரியை இதுவே. இக்காலத்தில் சாஸ்த்ரஜ்ஞராயிருப்பவர்கள் கூட பெரும்பாலும் ஆசாரத்தை அறவே வெறுக்கின்றனர். முடியாமைதான் இதற்குக் காரணம். ஆயினும் ஆசாரங்களை அறிந்து வைத்துக் கொள்ளலாமே. ஜ்ஞாநத்தைக் காட்டிலும் ஆசாரந்தான் மிகச் சிறந்தது. ஆசாரமில்லாதாருடைய ஜ்ஞாநம் பயனற்றதேயாகும். முடிந்த வரையில் இவ்வழியைப் பின்பற்றினால் ஆழ்வார் ஆசார்யர்களுடைய அநுக்ரஹத்திற்குப் பாத்ரமாகி உய்யலாம்.

மயிலை ஸ்ரீமத் வேதாந்த மஹாதேசிகன் திருக்கோயில் புனருத்தாரண கைங்கர்யத்தின் நினைவுச் சின்னமாக வெளியிடும் மலரில் இவ்விஷயம் பற்றி எழுதுமாறு நியமித்து அடியேனைப் பணி கொண்டமைக்கு மிகவும் க்ருதஜ்ஞனாக இருக்கிறேன். ❀

ஜீவன்கள் எம்பெருமானிடத்தில் செய்யும் ஆத்ம அபஹாரம்

ஸ்ரீ சோகத்தூர் ஸ்ரீவத்ஸன், நங்கநல்லூர்

ஒரு பொருளை உடையவனின் ஜ்ஞானமும் அநுமதியும் இல்லாமல் எடுத்துவந்து அதை எந்தவித ஸங்கோசமுமின்றி அது நம்முடையது என்கிற பாவத்தில் உபயோகிப்பதே களவு எனப்படும். எம்பெருமான் தங்கள் இதயத்தை களவு கொண்டு போனதாக பராங்குசபரகால நாயகிகள் அலற்றுவதை நாம் பல பாசுரங்களில் அநுபவித்து இருக்கிறோம். ஸ்வாமி தேசிகனோ வேறொரு விதமான, ஒரு நூதனமான திருட்டைப் பற்றிப் பேசுகிறார். அவர் கூற்றுப்படி நாம் அனைவரும் திருடர்களே. நாமும் ஒரு பொருளை திருடிக்கொண்டு வந்து எந்தவித வெட்கமோ ஸங்கோசமோ இன்றி அதற்குச் சொந்தம் கொண்டாடி, ரஸித்தும், சுவைத்தும் அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்!

அது என்ன பொருள்? யாரிடமிருந்து திருடிக்கொண்டு வந்தோம்?

நம் கவிஸார்வபெளமனின் அத்யாச்சர்யமான ச்லோகம்:

ஆத்மாபஹாரரஸிகேந மயைவ தத்தம்
அந்யைரதார்யமதுநா விபுதைகநாத |
ஸ்வீக்ருத்ய தாரயிதுமர்ஹஸி மாம் த்வதீயம்
சோரோபநீத நிஜநூபுரவத் ஸ்வபாதே ||

(ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத் - 48)

எந்த ஒரு விஷயத்தையும் ஒரு த்ருஷ்டாந்தம் இட்டுக்கூறுவது நம் ஸ்வாமியின் வழக்கம். அதுபோல இங்கேயும் ஒரு த்ருஷ்டாந்தம் சொல்கிறார்:

தெய்வநாயக! உனது திருவடிச் சிலம்பை ஒருவன் திருடிக்கொண்டு சென்றான். தன் இல்லத்தில் உள்ள அனைவருக்கும் அதனைப் பொருத்திப் பார்த்தான். ஆனால் அது யாருக்கும் பொருந்தவில்லை. திருடிய வஸ்துவிற்கு ஒரு உபயோகம் வேண்டுமே. இங்கே

தேசிக மொழி

ஸ்ரீநிவாஸனின் கருணையே! நீ ப்ரளய காலத்தில் ஜடப்பொருளைப் போலவே கிடக்கின்ற ப்ராணிகளைப் பார்த்து மனம் வருந்தியவளாய் இந்த்ரியம், சரீரம் இவற்றின் ஸம்பந்தத்தைத் தருகின்றாய். உலகில் துஷ்டச் செயல்களைப் புரிந்த குழந்தைகளை உறங்கச்செய்த தாய் அவர்கள் செயலடங்கி உறங்கும்போது அவர்கள் மேல் இரக்கம்கொண்டு அவர்களை விழிக்கச்செய்து வேண்டிய தின்பண்டங்களைக் கொடுத்து துஷ்டச் செயல்கள் புரியாதபடி நல்ல உபதேசங்களை செய்வாள். ஆகவே ப்ரளயமும் படைப்பும் கருணையின் செயல் என்று தேறியது.

ஸ்ரீ தயா சதகம் - 17

அதில்லையென்பதால் அச்சிலம்பானது உன் திருவடக்கே ஏற்றது என்ற ஜ்ஞானம் பெற்று அதனை உன்னிடமே கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பித்தால், நீ அதை ஏற்றுக்கொண்டு உன் திருவடிகளில் அச்சிலம்பை அணிந்து கொள்ள மாட்டாயோ?

ஜீவர்களாகிய நாங்கள் உனக்கு நித்ய நிருபாதிக சேஷபூதர்கள். நீயே ஸர்வசேஷி. பரதந்த்ரர்களான நாங்கள் எங்களை நான் எனக்கு உரியேனல்லேன்; என் காரியத்துக்கு நான் நிரபேஷ ஸ்வதந்த்ரணுமல்லேன் என்றவாறு அறியாமல் ஒரு திருட்டைச் செய்தோம். அது என்னவென்னில், உனக்கு அடியன் என்ற உண்மையை அறியாமல் ஸ்வதந்த்ரன் என்ற தவறான எண்ணத்தைக் கொண்டிருந்தோம். எனதாவியும் உனதே என்கிற ஆழ்வார் கூற்றை மறந்து, உனக்குச் சொந்தமான ஆத்மாவை எங்களுடையது என்றெண்ணி அதனை உன்னிடமிருந்து கவர்ந்து, அதனை அநுபவித்தும் சுவைத்தும் ரஸித்தும் வந்தோம். களவு கண்டார் ஆபரணத்தைப் பூணுமாப்போலே என்ற வார்த்தைக்குச் சற்றும் பொருத்தமில்லாமல் அநாதியான கர்ம ப்ரவாஹத்தினாலே களவு செய்த ஆத்மாவின் அநுபவமே பரம போக்யமாய்க் கொண்டு எந்தவித ஸங்கோசமுமின்றி வெளிப்படையாகவே ருசித்தும் வந்தோம். இப்பொழுது உனது திருவருளாலே நல்லறிவு பெற்றோம். இந்த ஜீவன், உனக்கு அடியன் என்றும் உனது பொருள் என்றும் வேறொருவரால் ரக்ஷிக்கப்படுவதற்கு உரியனல்லன் என்றும் உணர்ந்தோம்.

அடங்கெழில் சம்பத்து அடங்கக்கண்டு ஈசன் அடங்கெழில் அஃதென்று அடங்குக உள்ளே.

(திருவாய்மொழி 1-2-7)

என்று உணர்ந்து உன்னுள்ளே அடங்கிப்போனோம். உன் சரணே சரண் என்ற துணிவு பூண்டு உன்னிடமிருந்து திருடிய பொருளான ஆத்மாவை உன்னிடமே ஸமர்ப்பித்துவிட்டோம். எங்கள் ஸமர்ப்பணத்தை வாத்ஸல்யனான நீ அங்கீகரித்து, இந்த ஜீவாத்மாவை ஏற்றுக் கொண்டு உன் திருவடியின் கீழ் அடைக்கலப் பொருளாகக் கொண்டருளவேண்டும். திருடன் திருப்பிக் கொணர்ந்து ஸமர்ப்பித்த சிலம்பை ஏற்றுக்கொண்டது போல, எங்களுடைய ஆத்மாவையும் ஏற்றுக் கொண்டு உன் திருவடிகளில் சாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று தேவர்களுக்கு ஒப்பற்ற தலைவனான தெய்வநாயகனிடத்தில் ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் பண்ணுகிறார். ஸ்வாமி தேசிகனின் இந்தச் ச்லோகத்தை முன்னிட்டுக் கொண்டு நாமும் அடியார்க்கு மெய்யனிடத்தில் ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் செய்து உஜ்ஜீவிப்போமாக!

தெப்போத்ஸவத்திற்கு எழுந்தருளல்

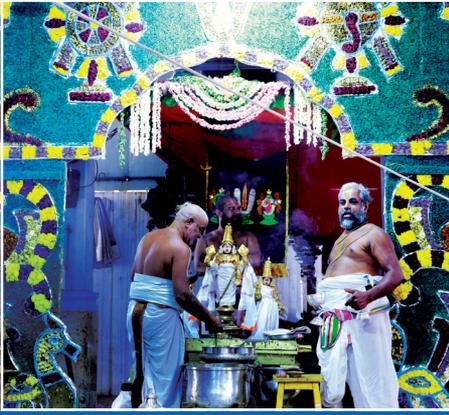
தெப்போத்ஸவத்திற்கு எழுந்தருளல் ★ தரமணி

தெப்போத்ஸவத்திற்கு எழுந்தருளல் ★ மடிப்பாக்கம்

தெப்போத்ஸவத்திற்கு எழுந்தருளல் ★ திருமஞ்சளம்

தெப்போத்ஸவத்திற்கு எழுந்தருளல்

தெப்போத்ஸவத்திற்கு எழுந்தருளல் ★ கீழ்க்கட்டளை

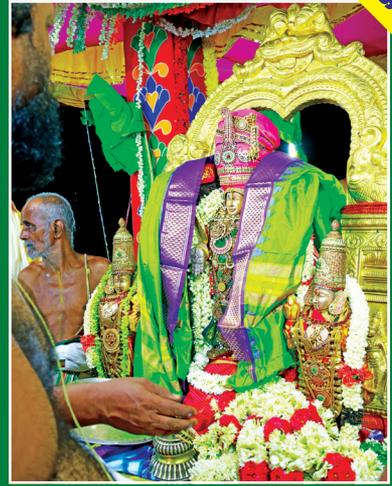
தெப்போத்ஸவம்

தெம்போத்ஸவம்

தெப்போத்ஸவம்

தெம்போத்ஸவம்

ஸ்ரீராமர் உத்ஸவம் ஆஸ்தானம்

கன்னடக்கினியன்

ஸ்ரீராமநவமி உத்ஸவம்

ஸ்ரீராமர் பட்டாபிஷேக உத்ஸவம்

யுகாதி உத்ஸவம்

🕒 பங்குனி உத்தரம் 🕒 பங்குனி உத்தர ஊர்கோல உத்ஸவம்

இராமாநுசமுநீ செய்த சரணாகதி ②

ஸ்ரீ உ.வே. நெல்வாய் ஸௌம்யநாராயணாசார்யர் ஸ்வாமி, மயிலாப்பூர்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி...)

2. அடுத்து, இரண்டாவது விசேஷணத்தைச் சொல்கிறார் - **பத்மவநாலயாம்** (= தாமரைக் காட்டை இருப்பிடமாகக் கொண்டவள், என.

- ✓ வேதம், இவளுடைய நிறம் / மணம் இவற்றின் மேன்மையை பலவிடங்களிலும் (ஹிரண்ய வர்ணாம் ஹரிணீம்; கந்தத்வாராம்) பரக்கப் பேசிய க்ரமத்தில் அநுஸந்திப்பது;
- ✓ பிராட்டியை சரணமடைவடைவதற்கான கரணமந்தரத்தில், **தாம் பத்ம நேயீம் சரணமஹம் ப்ரபத்யே** என இவளை அடையாளம் காட்டுகிறது. இங்கு பத்மநேயீ என்பதற்கு - (பத்மமேவ நேமி: - நயந ஸாதநம் - யஸ்யா: ஸா, என பஹுவீஹி ஸமாஸத்தால்) அழைத்துக்கொண்டு வருவதற்கு உபகரணமாக தாமரைப்பூவைக் கொண்டவள் எனப்பொருளாம்.
- ✓ மங்களகரமான விபூதிகளுக்கு லக்ஷ்மீ விசேஷதேவதை - ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸம்ருதி; தாமரை, மிகவும் மங்களகரம் - தாமரைக் காட்டில் வஸிப்பவள்
- ✓ எம்பெருமான், தாமரைக்காட்டில் விசேஷமாக ஸாந்தித்தயம் செய்பவன்; (தாமரைக்காடு மலர்க்கண்ணொடு கனிவாயுடையதுமாய் - திருவாசிரியம்) அவனுடைய திருமாப்பில், தாம் விரும்பி வாஸம் செய்வதுபோல், லக்ஷ்மீ அவனுடைய வாஸஸ்தாநத்தில் வஸிக்கிறாள். எதற்காக?, ஸாஹம் வை பங்கஜே ஜாதா ஸூர்யரஸமி ப்ரபோதிதேந பூத்யர்த்தம் ஸர்வ பூதாநாம் பத்மா ஸ்ரீ: பத்மமாலிநீ (நான் ஸூர்ய கிரணங்களால் மலர்த்தப்பட்ட தாமரைப் பூவில், பத்மா / லக்ஷ்மீ என்று பெயருடையவளாய், தாமரைப் பூவை அணிந்துகொண்டு, அனைத்து ஜீவராசிகளின் நன்மைக்காக அவதரித்தேன்) - என. இது ஸௌஸ்யம்தி.

3. **பகவதீம்** = இத்தன்மை, உபயலிங்கத்வத்தைக் காட்டுவது (தீய குணங்களே அண்டாதது / கல்யாண குணங்களே நிறைந்தது) / ஜ்ஞாநபலஐச்வர்யவீர்யசக்திதேஜஸ் எனப்படும் ஷாட்குண்யங்கள் உடைமை. அந்த பகவானுக்கு அநுரூபமாக இவளிடமும் இத்தன்மைகள் இருப்பது.

4. **சீரியம்** = இப்பெயர், ஸ்ரீரீத்யேவ ச நாம தே பகவதி ப்ரம: கதம் த்வாம் வயம் என, எல்லாவிதமான மேன்மைகளைக் கொண்டவள் எனும் பொருளைக் காட்டுவதோடு, பிராட்டிக்கே உரித்தான தனிப்பெயராகவும் அமைந்ததாயிற்றே! மேலும் அஹிர்புத்த்ய ஸம்ஹிதையிலே இப்பெயரின் யோக அர்த்தமாக **ச்ருணாதி நிகிலாந் தோஷாந் சீர்ணாதி ச குணாஜகத் ஸ்ரீயதே சாகிலைர்நித்தயம் சீர்யதே ச பரம் பதம்** | ச்ரயந்நீம் சீர்யமாணாம் ச ச்ருணந்நீம் ச்ருண்வதீமபி என ருத்ரன் ஸாதித்ததை ஸ்வாமி தேசிகன் அநுபவத்துடன் இவ்வாறு அட்டவணையில் விளக்கலாம்.

தாது	ரூபம்	பொருள்	தேசிக ப்ரபந்தம்
ச்ருட் = ச்ரவணே	ச்ருணோதி	- ஆசிரிதரின் ஆர்த்த த்வணியைக் கேட்கிறாள் - எம்பெருமானிடம் உபதேசம் பெறுகிறாள் - பகவானிடம் உலகநன்மையைக் கேட்கிறாள்	- வெருவுரை கேட்டு (அ. ஸ்) " - (து. சு) வேண்டுரை கேட்டு (மு. கோ)
	சர்வாயதி	- நமக்காக பகவானிடம் வேண்டுகிறாள் - பெற்ற உபதேசத்தை தக்க தருணத்தில் பகவானிடம் விண்ணப்பிக்கிறாள் - விபாதரானவர்க்கும் உபதேசிக்கிறாள்	- அவைகேட்க விளம்பி (அ.ஸ்) - அவை கேட்பித்து (து.சு) - மீண்டவை கேட்பித்து (மு. கோ)
சீர்ண் = ஸேவாயாம்	சீர்யதே	- நம்மால் அடையப்படுகிறாள் - (இத்தால் மாத்ருத்வ- ப்ரயுக்த - வாத்ஸல்ய அதிசயத்தாலே புருஷகாரபூதையான ஏற்றம் சொல்கிறது)	- தனையனைத்தும் அடைந்திட (அ. ஸ்) - அருவுருவானவை தன்னை அடைந்திட (து. சு) - தன்னடிசேர்ந்த தமர் (மு. கோ)
	சர்யதே	- பகவத்வால்லப்யம் தோற்ற அதிசய காரிணியாய், நமக்காக பகவானை ஆசர்யிக்கிறாள். (பகவச்சேஷமான நிலை சொல்லிற்று)	- தானடைந்து நின்ற (அ. ஸ்) - தானடைந்து (து. சு) - நின்னுடன் சேர்ந்து நிற்கும் (மு. கோ)

ச்ரு = ஹிம்ஸாயாம்	ச்ருணாதி	- உபாய விரோதிகளான / கைங்கர்ய விரோதிகளான பாபங்களைக் கழிக்கிறாள் (வேரிமாறாத பூமேலிருப்பாள் வினை தீர்க்கும் - திரு. 4.5.11)	- வினை விடுத்து (அ. ஸ்) - வினைவிலக்கி (து. சு) - ஈண்டிய வினைகள் மாண்டிட முயன்று (மு. கோ)
ச்ருங்க் = பாகே	சர்ணாதி	ஆசரிதர்க்கு கைங்கர்யம் வரையிலான குண பரிபாகத்தை உண்டாக்குகிறாள் (நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும் கொண்டு (திரு. 9.2.1)	- வியன் குணத்தால் எம்மை யாக்கி (அ. ஸ்) - எமை இன்னடி சேர்த்தருளும் (து.சு) - உனை அணுக (மு.கோ)

மேலும் எம்பெருமான், **பகவத், நாராயண** என்னும் பதங்களால் கீழே சொல்லப்பட்ட அர்த்தங்களுக்கு அநுரூபமாக, இப்போது குறித்த பகவதீம், ச்ரியம் என்பவை அமைந்திருப்பது ரஸிக்கத்தகுந்தது.

5. **தேவீம் = தேவ:** - ஸ்வபாவத்திலேயே எல்லையில்லாத லீலை உடையவன் என எம்பெருமான் குறிக்கப்படுவது போல், கணவனின் லீலையில் ஸமமான ப்ரீதி உடையவள் ஆதலால், அதற்குத் தகுந்த செயல்களும் பொருத்தமாக அமைகின்றன. மேலும், அடைக்கலம் புகுபவர்களுக்காகச் செய்யும் செயல்களும், அதற்குத் தகுந்த அவதாரம் முதலியவைகளும் **கர்ம-ஸம்பந்தத்தினால்** அல்ல என்றும் இது குறிக்கிறது.

6. **நித்யாநபாயிநீம் = அகலகில்லேன் இறையும்** என்றதுபோல் கணமும் எம்பெருமானை விட்டுப்பிரியாதவள், **பூர்வதஸவக்ஷா நித்யபூர்:** - ரா. 6.4.15 (எம்பெருமான், பூர்வதஸம் என்னும் மருவை மார்பில் உடையவனாய், எப்போதும் பிராட்டியைப் பிரியாமல் இருப்பவன்) என்பனவான கணக்கில்லாத ப்ரமாணங்கள் உள்ளன. ஆக, அவதாரங்களில் சில ஸந்தர்ப்பங்களில் பிரிவு / சேர்வது போன்றவை, அபிநயம் மாத்திரமே; உண்மையில் பிரியாதவளே. இவ்வளவால், த்வயத்தின் மதுப் விசுவதியின் பொருள் (விசேஷணம்போல் சேர்ந்திருப்பது) சொல்லப்பட்டது.

7. **நிரவத்யாம் = தோஷம் ஒட்டாதவள்.**

8. **தேவதேவ திவ்ய மஹிஷீம் = கீழே தேவ என்பதற்கு, திவ் = க்ரீடநே** என்ற தாதுவின் அடிப்படையில், யோகார்த்தமாக லீலையாக உலகை நடத்துபவள் எனச் சொன்னார். இங்கே தேவ என்பதற்கு, ரூட்யார்த்தமாக மனிதர்களை விட மேம்பட்ட ப்ரஹ்மா முதலான தேவதைகள் என்ற பொருள்கொண்டு, அவர்களுக்கும் மேம்பட்டவனான எம்பெருமானை தேவதேவ எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

9. **அகில ஜகந்மாதரம் = இவ்வளவு உயர்ந்தவளான பிராட்டி, பாவமே செய்து பாவியான நம்மைக் காப்பாளா?** என்ற ஸந்தேஹத்துக்கு, பதில் சொல்கிறார், **அகில ஜகந்மாதரம் = உலகனைத்துக்கும் தாயானவள்,** என்று. இதனால் **லோக மாதா** என்ற இவளுடைய திருநாமம் பொருளுடைத்ததாக ஆவதோடு, **ரிபூணாமபி வத்ஸல = எதிரிகளிடத்திலும் அன்புகொண்டவர் எனப்படும் தன் கணவனுக்கு அநுரூபமாக இருப்பது.**

(**அஸ்மந் மாதரம்**) = மேலே கத்யத்தில் எம்பெருமானை விளிக்கும்போது, **அஸ்மந் ஸ்வாமிந் என உன்தன்னோடு உற்றோமே ஆவோம்** எனும் கணக்கிலே பிராட்டியையும் **அஸ்மந் மாதரம்** என்கிறார்; இது எங்களாழ்வானின் அநுபவம்.

10. **அசரண்ய சரண்யாம் = திக்கு ஏதும் இல்லாதவர்களுக்கு அடைக்கலமாய் நிற்பவள்,** எனப் பொருள். மோக்ஷபலனுக்காக நாம் அநுஷ்டிக்கப்படும் சரணாகதிக்குத் தடையாய் நிற்பது, எம்பெருமானின் நிக்ரஹ-ஸங்கல்பம். எம்பெருமானே கூட விலக்கமாட்டாதவன் எம்பெருமானின் கோபத்தை ஆற்றத் திறனுள்ளவள், அவருடைய மனத்துக்கு இனியவளான பிராட்டி மட்டுமே. இதை, த்ரிஜடா-சரணாகதியிலும்; ந்ருஸிம்ஹனின் அருகில் செல்வதற்கு அஞ்சும் தேவதைகள், பிராட்டியை ஆசர்யித்து / முன்னிட்டுக் கொண்டு சென்ற வருத்தாந்தத்திலும் காணலாம்.

அநந்ய சரண: சரணமஹம் ப்ரபத்யே என்று இப்பகுதியை பூர்த்தி செய்கிறார்.

நாமும் இதை நாவினால் நவிற்பது இன்பமெய்துவோம்!

(நிறைவடைந்தது...)

**Sponsorships and donations
towards publication expenses are welcome**

பிள்ளைத்தமிழுக்கு வித்திட்ட பெரியாழ்வார் 9

ஸ்ரீ உ.வே. புதுஅக்ரஹாரம் S. பார்த்தலாரதி ஸ்வாமி, பெங்களூரு

சென்ற இரண்டு இதழ்களில் பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கணத்தில் கைக்கொள்ளாத பருவமாய், பெரியாழ்வார் மட்டுமே பாடிய பருவமான அப்பூச்சி காட்டும் பருவம், மற்றும் அம்மம் தரவழைக்கும் பருவம் என்ற இரண்டையும் அனுபவித்தோம். இவ்விதழில் இடம்பெறப்போகும் பருவம் காதுகுத்துல் செய்யும் கடிப்பிடுதல் என்னும் பருவம். இதுவும் பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கணத்தில் கைக்கொள்ளாத பருவம். பெரியாழ்வார் மட்டுமே பாடிய பருவம்.

இந்தத் திருமொழி யசோதைப் பிராட்டி கண்ணனைக் காதுகுத்தவும், காதில் திரியிடவும், குழையிடவும் அழைக்கும் அழகைக் கூறுவது. குழந்தைகளுக்குப் பன்னிரண்டு மாதங்கள் கழித்துக் காதுகுத்துவது பெரும்பாலும் வழக்கமாக இருப்பதால் பன்னிரண்டு பாசுரங்களை அமைத்துப் பதிமூன்றாம் பாசுரத்தைப் பலசுருதியாக அமைத்துள்ளார் பெரியாழ்வார் என்று நம் பூர்வாசார்யர்கள் கொண்டாடுகிறார்கள். மேலும் பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கும் பன்னிரண்டு வ்யூஹாந்தரங்களான கேசவாதி மூர்த்திகள் அபிமானிகள் ஆகையாலே அம்மூர்த்திகளின் பன்னிரண்டு திருநாமங்களையும் முறையாகப் பாசுரங்களிலும் சேர்க்கிறார் பெரியாழ்வார். இதற்கு விபவத்திலிருந்து வியூஹம் புகுந்து அங்கிருந்து பரவாஸுதேவனிடம் சில முக்தர்கள் செல்லும் ப்ரகாரத்தை ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் அருளியிருப்பதால், ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் என்கின்ற விபவாவதாரமும், வ்யூஹாந்தரங்களும் வ்யூஹமூர்த்தியிலிருந்து வந்ததாகையால் அம்மூர்த்திகளும் கண்ணனும் ஒன்று என்று கொண்டு அத்திருநாமங்களால் கண்ணனைக் காதுகுத்த அழைக்கிறார் என்று மிகவும் ரஸமாக நம் பூர்வாசார்யர்கள் அனுபவிக்கிறார்கள். தொடர்ந்து மாதங்களை எண்ணிக் காதுகுத்துவது போல் இத்திருமொழியை ஆழ்வார் அந்தாதித் தொடையாக அமைத்துள்ளார் என்று அவர்கள் அனுபவிக்கும் அழகே அழகு!

குழந்தைகளுக்குக் கேசவ நாமங்களைக் கொண்டு ரகைஷ செய்வார்கள். இவனே கேசவாதி மூர்த்திகள் ஆகையாலே இவனே இவனை ரக்ஷித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதும் இதில் தோன்றும். காது பெருக்கித் திரியிடுவது பலமுறையாகையாலே அந்த விஷயமாகப் பல பாசுரங்களைச் ஸாதித்துக் குழையிட்டுக் காணவேண்டும் என்ற ஆசையாலே திரியிட வேண்டும் தருணத்திலும் குழையிட முயன்று வந்தாளாகையாலே நடுநடுவே கடிப்பிடுவதைப் பற்றியும் பாசுரமிடுகிறார். காதுகுத்துகையாகிய திருநாளுக்கு ஆயர்பாடி பெண்களையெல்லாம்

அழைக்க அவர்கள் எல்லாரும் கூடியிருக்கக் கண்ணன் எனக்குக் காது நோகும் என்று சொல்லி வரமாட்டேன் என்று ஓட அவனுக்குப் பிடித்தமான புதார்த்தங்களைக் காட்டி அவனை உடன்படுத்திக் கொண்டு காது பெருக்கின விவரத்தை யசோதை சொல்வதாக இதில் பெரியாழ்வார் அனுபவிக்கிறார்.

முதல் பாசுரத்தில் காது குத்துவதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்துவிட்டுக் காத்திருக்க, இந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறேன் என்று சொல்லி, ஏற்பாட்டிற்கான பொருட்களையெல்லாம் அனுப்பிய நந்தகோபனும் இன்னும் வந்து சேராமையாலே இருக்கக் கண்ணனும் காணாமையால் கதறிக் கூப்பிடுகின்றான். உன்னைக் காக்கும் தந்தையும் இல்லாமையால் கொடிய கம்ஸன் உன் கடல் நிறத்தையிட்டே கண்டுபிடித்துவிடுவான். உன்னோடு விளையாடும் ஆயர் குழந்தைகளும் வந்துவிட்டார்கள். நீ யாரும் காணாத இடத்திலே எங்கோ சென்றுவிட்டாய்! இடைப்பிள்ளைகளும் ஸ்திரீகளும் காத்துக்கிடக்கிறார்கள்! நானும் வெற்றி லைப் பாக் கெல்லாம் சீர்படுத்தி வைத்துவிட்டேன். இப்படிச் சொன்ன ஆழ்வார் யசோதைத் தன்மகன் வெகுதூரத்தில் இருப்பதாக எண்ணி கடல்வண்ணா! பித்தனே என்று தூரத்தில் இருப்பதாக அழைத்துப் பின் கேசவ நம்பி என்று கண்ணன் வெகுதூரம் போகவில்லை என்பதை உணர்ந்து கேசவநம்பி என்று பன்னிரு திருநாமத்தில் முதல் திருநாமத்தை அண்மை விளியாலே அழைத்து அவனது குணபூர்த்தியைக் கொண்டாடுவதாக அமைத்துள்ளார்.

அடுத்து இரண்டாம் பாசுரத்தில், நெருங்கி வணங்கி இருப்பவருடைய மனதிலிருந்து பிரியாத நாராயணனே! என்று விளித்து, பூப்போன்ற பாதங்களிலுள்ள சதங்கைகள் தவனிக்கும்படி இவ்விடத்திற்கு வருவாயாக என்கிறார். எண்ணுதற்கு அருமையான ஸ்வாமியே! உனது காதுகளுக்கு நூல்திரிகளை எரிச்சல் உண்டாகாதவாறு இடுவேன். உனக்கு இடுவதற்கான பொற்காதணிகளும் இதோ வைத்துள்ளேன் பா! இவைகள் எவ்வளவு ஆச்சர்யமாக இருக்கிறது பா! என்று கண்ணனை யசோதை அழைப்பதாகப் பாடுகிறார். காதில் கடிப்பு இடுவதற்கு முன் வலியில்லாமல் இருப்பதற்காக கூடப்பட்ட திரி இடுவது வழக்கம். அதுகண்டு கண்ணன் அஞ்ச, எரியாமல் இடுகிறேன் என்று சொல்லி பன்னிரு நாமத்தில் இரண்டாவதான நாராயண நாமத்தால் விளிக்கிறார். நாரங்கள் எனப்படும் ஜீவர்களுக்கு அயனமானவனே! நரன் பரமாத்மா. அவனைச்

சேர்ந்த சேதந, அசேதனங்கள் எல்லாம் நாரங்கள். அவற்றிற்கு இவன் அயனமானவன். அப்படியிருக்க ஜீவர்களுக்கு மட்டும்தான் அயனமென்றது, அவர்களுக்கு இவன் ப்ராபகனும் ப்ராப்யனும் இருப்பதனாலே. ஸர்வ ஜீவர்களுக்கும் அடையக்கூடியவன் ஆகிலும் சிலருக்கு எண்ணற்கரிய பிரானாகிறான். பெரியாழ்வார் நண்ணித் தொழுமவர் சிந்தை பிரியாத நாராயணா! எண்ணற்கரிய பிரானே! என்று விளித்து இங்கே வாராய்! என்கிறார். ஆதலால் நண்ணித் தொழுபவர்களுக்கு அகப்படாமல் இருக்கலாமோ என்ற பொருளுடன், அளவில்லாத பெருமை உடையவன் ஆதலால் நண்ணித் தொழுபவர்களுக்கும் எண்ணற்கரிய பிரான் என்ற பொருளும் கிடைக்கும்படி பாசுரமிடுகிறார்.

மூன்றாவது பாசுரத்தில் மகர்க்குழை கொண்டு வந்தேன் மாதவனே இங்கே வாராய்! என்கிறார். மாதவனே உன்னிடத்தில் அந்தத் திருவே இறையும் அகலகில்லேன் என்று மோஹித்து உறைந்திருக்க, இந்த ஆய்ச்சியர் மோஹிப்பதில் என்ன வியப்பு? என்கிறார். நீ ஆய்ச்சியர் குலத்தில் தோன்றியதால் ஆய்ச்சியர்கள் மோஹிக்க முடிந்தது. ஆயர் கொழுந்தாக இருப்பதால் உன் வயதுள்ள இளவாய்ச்சியர்க்கு மோஹம் வளர்ந்தது. வேண்டித்தெல்லாம் தருவன் என்று நான்தருபவற்றை எல்லாம் புசித்தும் அவற்றிற்கு வசமாகாதபடி ஒண் சுடராக இருக்கிறாய்!. நீயே ஒண் சுடராக இருப்பதால் நான் காதில் இடும் எரிதிரி உனக்குச் சுடுகையை உண்டாக்காது! நீ கடல் வண்ணன். கடலில் பிறந்த திருமகள் கேள்வன். ஆதலால் மாதவா! கடல் வண்ணனான இவன் காது குழை கொண்டால் அது கடலில் வாழும் மகரம் போல் இவனிடம் விளங்கும். இவன் சேர்க்கை இல்லாமல் கடலைவிட்டு வெளிவந்த மகரம் போல் துடிக்கும் இந்த குழை இனி இவன் சேர்க்கையால் ஒளி மிகுத்து இருக்கும் என்ற பொருளில் பாசுரமிடுகிறார் பெரியாழ்வார்.

நான்காம் பாசுரத்தில் இப்படித் திரியிட்டுப் பெருக்கின காது கடிப்பிடும் படியாக அமைந்திருக்கிறதா என்று பார்க்கக் கருதிக் கடிப்பிட யசோதை வேண்டுகிறாள். கடிப்பிட அழைத்துக் காது வளராததால் திரியிட நினைத்தாள். திரியிட்டுப் பெருக்கி, கடுப்பிட்டுத் தாழ்ப் பெருக்கிப் பின் குழையிடுவது வழக்கம் என்பது பாசுரம் அமைந்த முறையில் பெறலாம். குழையிடத் தக்கபடி காதைத் தாழ்த்துவதைத் தாழ்ப் பெருக்குவது என்பார். யசோதை கண்ணனை மற்ற பிள்ளைகளை உதாஹரணம் காட்டி அழைக்கிறாள். கோவிந்தனே! உன்னை ஒத்த இந்த இடைப்பிள்ளைகள் நல்ல நிறமுள்ள வயிரம் பதித்த காதணிகளை அணிந்து அதனால் நீண்ட காதுகளைக் குழையிடும்படித் தாழ்ச் செய்துகொண்டு நல்ல குணத்தோடு நிற்கிறார்கள். நீயும் அவர்களைப் போல் தாயின் வார்த்தையைக் கேட்பாயாக. ஒன்றுக்கொன்று இணையான மிகவும் அழகான இந்தக் கடிப்புக்களை நீ அணிந்து கொண்டால்

உனக்குத் தித்திப்பான பலாப்பழம் தந்து மேலுமென் முலைப்பாலையும் உண்ணத் தருவேன். உபகாரகனே! அஞ்சலி செய்கிறேன் இங்கே வாராய்! காதுக்குத் திரியிடும் முன் கண்ணன் கிளம்பியதால் சோத்தம்பிரானே! இங்கே வாராய்! என்றான். சோத்தம் என்றால் அஞ்சலி செய்பவர்கள் தங்கள் தாழ்ச்சி தோன்ற சொல்லும் வார்த்தை. பலாப்பழத்துக்கும் முலைப்பாலுக்கும் மேம்பட்டது கண்ணபிரானுக்குச் சோத்தம். பிரானே என்று விளிக்காமல் பிரான் என்று யசோதை சொன்னது கண்ணன் அப்போது அகன்றாலும் என்றைக்கும் தனக்கு அருகிலே இருப்பவன் என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்தினான். நான்காவது திருநாமமான கோவிந்தா என இப்பாசுரத்தில் பதமிட்டு லௌலப்பயத்துக்குக்கென்று இட்டுப் பிறந்து கோவிந்த நாமத்தையும் வைத்துக் கொண்டு நீ என் சொல்லைக் கேட்காமல் செல்லலாமோ என்று த்வனிக்கும் விதமாகப் பாசுரத்தை அமைத்த விதம் அழகு!

அடுத்து ஐந்தாவது பாசுரத்தில் வெகுதூரம் சென்ற கண்ணனைத் திரியிட்டுக் கொள்ள மீண்டும் அழைக்கிறாள் யசோதை. சோத்தம் பிரானே என்று அழைத்த போதும் அவன் போய்க்கொண்டே இருந்தான். உடனே இது உனக்குத் தகாது என்றான். அவனோ உடனே வந்து விடுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு போய்க்கொண்டே இருந்தான். நீ போவது எதற்காக வென்று எனக்குத் தெரியும். ராலக்ரீடை (குரவைக் கூத்து) போன்ற ஒன்றை ஆடத்தான் செல்கிறாய். அங்கு போனால் உன்னால் சீக்கிரம் வர இயலாது. நீ இப்படிச் செய்தால் மற்ற கோபால பிள்ளைகளைப் போல நல்ல குணமுள்ளவனாக இருக்கமுடியுமா? நம்பி என்ற உனக்கு இருக்கும் அந்தப் பெயரும் அல்லவா வீணாகிவிடும். உனக்கும் உன்னோடு ஆடும் குரவையருக்கும் சேர்த்தே பெரிய பெரிய அப்பங்களை மேலும் மேலும் தருவேன். பிறகு நீ, அவர்களின் வேய்ந்தடந் தோள் வீணாகாதபடி வெகுநேரம் ஆடலாம். இப்படிச் சொன்னவன் ஐந்தாவது திருநாமமான விஷ்ணுபதத்தை இட்டு அழைக்கிறாள். விஷ்ணு என்பது தமிழில் விட்டு என்றாகும். விஷ்ணு என்றால் ஸர்வவ்யாபி எங்கும் நிறைந்தவன் என்று பொருள். ஸர்வவ்யாபியான நீ ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் ஒவ்வொரு கண்ணனாய் நின்று ராலக்ரீடை செய்ய விரும்பினாய் போலும்! என்னை விட்டு அகலாமல் என்னிடம் ஒரு கண்ணனாயிருந்து இத் திரியை இட்டுக்கொள்ளலாகாதா? என்று கேட்கும் மனோபாவத்தில் விட்டு பதத்தை ஆழ்வார் பயன்படுத்தியிருப்பது என்றென்றும் மனதை இனிக்கவைக்கும்.

இனி மேல் இருக்கும் பாசுரங்களையும், திருநாமங்களையும் பலச்சுதிப் பாசுரத்தையும் அடுத்த இதழில் அனுபவிக்கலாம். *

தானான தன்மையும் பெண்ணான நிலையும்

ஸ்ரீமதி பழுவேரி ரமா ராகவலிம்ஹன்

ஈடுபிணையில்லாத ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்தில் சேஷி-சேஷன் பாவம் என்பது, கர்மாதீதனாம் எம்பெருமானுக்கும் கர்மபத்தனாம் சேதனனுக்குமான உறவு. தான் நாரணனின் சொத்து. தன் மீது தனக்கோ நாரணன் அல்லாத பிறருக்கோ ஸ்வாதீனம் கிடையாது எனும் தெளிவே, உபேயமாகும் பகவானை அடையும் உபாயமாகிறது. தனது ஸ்வரூபத்தினை உணர்ந்து தன்னை அடைய அபேக்ஷிக்கும் சேதனனுக்குத் தானே ஸங்கல்பித்து தன்னையே அனுக்ரஹிப்பவன் அந்த கருணாமூர்த்தி.

பரமாத்மாவான ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடன் ஜீவாத்மாவான சேதனன் மாணஸீகமாகக் கூடுவது ஸம்சுலேஷம் என்றாக, மாணஸீக சேர்க்கையினால் தேகம் பெற்ற அநுபவம் நீங்கும் போதில் உண்டாகும் தளர்ச்சி விசுலேஷம் ஆகிறது. ஸம்சுலேஷம் விசுலேஷம் எனும் போது, ஸ்த்ரீபாவம் ப்ராதாந்யம் பெறுகிறது. தாம் கொண்டிருந்த ஜ்ஞானம் உயர்ந்து நிற்குங்கால் தாமான நிலையில் பாசுரங்கள் ஸேவிக்கும் ஆழ்வார்கள், எம்பெருமான் மீதான தங்களது ப்ரேமம் ஜ்ஞானத்தினை விஞ்சி நிற்கும் போதில் (ஸம்சுலேஷம்) ஸ்த்ரீபாவம் கொள்கின்றனர். அந்த மாயாவியின்பால் ப்ரேமை மிகுந்ததனால் ஆழ்வார்கள் ஸ்த்ரீபாவத்தில் ஸேவித்த ஸ்ரீஸூக்திகள் பலப்பல.

நம்மாழ்வார், திருமங்கை மன்னன் மற்றும் பெரியாழ்வார் தாமாயிருந்த போதில் ஸர்வ ரக்ஷகனை ஸேவித்த விதத்திலும், ஸ்த்ரீபாவம் கொண்ட போதில் அவர்கள் அவனிடம் ஸம்பாஷித்த விதத்திலும் ஆழ்ந்து, அவர்கள் பெற்ற ரஸவத்தான அநுபவத்தில் நாமும் திளைப்போம்.

நம்மாழ்வார் தானான நிலை

சதுர் வேதங்களின் ஸாரமாக திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி மற்றும் திருவாய்மொழி ஆகியவற்றை அருளியதனால் வேதம் தமிழ் செய்த மாறன் என்று போற்றப்படுபவர் நம்மாழ்வார். எம்பெருமான் எப்படிப்பட்டவன் என்று சடகோபன் ஸேவிக்கும் ப்ரமிக்க வைக்கும் பாசுரங்களில் சில இதோ.

உயர்வற உயர்நலம் உடையவன் யவன்அவன்
மயர்வற மதிநலம் அருளினன் யவன்அவன்
அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி யவன்அவன்
துயரறு சுடரடி தொழுதுஎழுஎன் மனனே

(திருவாய்மொழி 1-1-1)

நம்மாழ்வார் ஸேவித்த திருவாய்மொழியின் முதல் பாசுரமாம் இதில், உயர்வற உயர்நலம்

உடையவன் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஒருவனே என்று நிஷ்கர்ஷிக்கும் ஆழ்வார், மாத்ரு கர்ப்பம், ஜன்மம், பால்யம், யௌவனம், ஜரா, மரணம் ஆகிய நரக அவஸ்தைகளிலே சிக்கி ஸம்ஸாரத்திலே உழளுந் ஜீவர்கள், இந்த சுழற்சியிலிருந்து தப்புவதற்கு மயர்வற மதிநலம் அருளுபவன் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஒருவனே என்கிறார். அனைத்திற்கும் பாத்யதைப்பட்ட நாரணனின் திருவடிகளில் சரண் புகுவதே கரை சேர்வதற்கான ஒரே உபாயம் என்பது சேதனர்களுக்கான ஆழ்வார்பிரானின் உபதேசம்.

நாம் அவன் இவன் உவன் அவன் இவன் உவன் எவன்
தாம் அவர் இவர் உவர் அது இது உது எது
வீம் அவை இவை உவை அவை நலம் தீங்கு அவை
ஆம் அவை ஆய் அவை ஆய் நின்று அவரே

(திருவாய்மொழி 1-1-4)

இந்தப் பாசுரம் மூலம் சித், அசித் என்று அனைத்தும் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஆதீனத்தில் உள்ளவற்றின் ஸ்வரூபமே என்று அறுதியிடுகிறார்.

உளன் எனில் உளன் அவன் உருவம் இவ் உருவுகள்
உளன் அலன் எனில் அவன் அருவம் இவ் அருவுகள்
உளன் என இலன் என இவை குணம் உடைமையில்
உளன் இரு தகைமையொடு ஒழிவு இலன் பரந்தே

(திருவாய்மொழி 1-1-9)

உளன் (அர்ச்சை - தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டும்) இலன் (அந்தர்யாமி - தன்னை மறைத்துக் கொண்டும்) - ஸர்வத்திலும் வ்யாபித்து தரிப்பவன் உலகளந்த குறளான் என்பது இந்தப் பாசுரத்தின் பொருள்.

பொய்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்கும் அழுக்குடம்பும்
இந்நின்ற நீர்மை இனியாமுறாமை -- உயிரளிப்பான்
எந்நின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாய் இமையோர் தலைவா
மெய்நின்று கேட்டருளாய் அடியேன்செய்யும் விண்ணப்பமே

(திருவிருத்தம் - 1)

பரஸ்வரூபம் எது, ஸ்வஸ்வரூபம் எது, விரோதி
ஸ்வரூபம் எது, உபாயஸ்வரூபமாவது எது, புருஷார்த்த
ஸ்வரூபம் எது என்று அர்த்த பஞ்சகத்தை விளக்கி,
தன்னை கர்மாக்கள் உண்டாக்கும் மாயையிலிருந்து
காத்தருளுமாறு ஆழ்வார் விஜ்ஞாபிக்கும் பாசுரம்
இது. இதனைத் தனது விண்ணப்பமாக ஸமர்ப்பித்து,
கர்மபத்தர்களின் ஆகிஞ்சந்யத்தையும் (சிறுமை, அச
க்தித்வம்) பனிக்கடலில் பள்ளிகொள்பவனது ஏற்றத்
தினையும் பறைசாற்றுகிறார் ஆழ்வார்பிரான்.

தானான நிலையில் ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தின்
அஸ்திவாரமாகும் இது போன்ற உயர்ந்த தத்வங்களை
ஸேவிக்கும் நம்மாழ்வார், தன்னை மறந்து
தோழி பாவத்திலும், தலைமகள் பாவத்திலும்,
தலைமைகளின் தாய் பாவத்திலும் ஸேவித்திருக்கும்
பாசுரங்களில் சில இதோ:

நம்மாழ்வார் பெண்ணான தன்மை

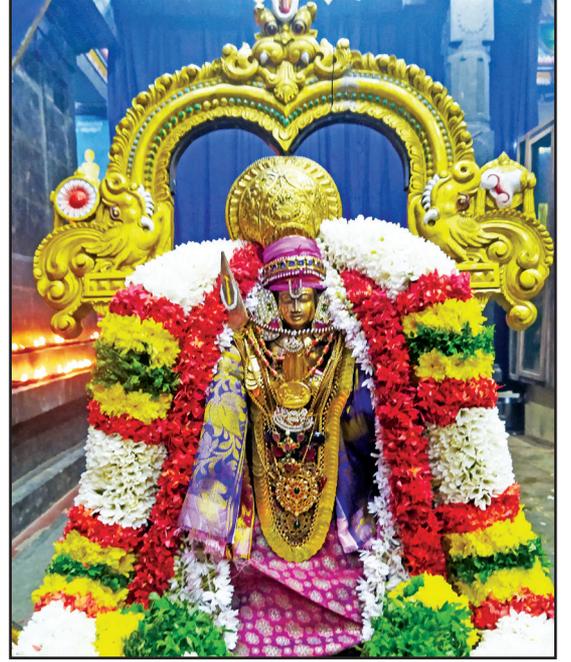
தீர்ப்பாரையாமினி (4-6-1), உன்னித்து மற்றொரு
தெய்வம் (4-6-10), துவளில் மாமணிமாடம் (6-5-1)
ஆகிய பாசுரங்களில், எம்பெருமான் மீதான தன்
மகளின் ஏக்கத்தினை அவளது அன்னையிடம் கூறும்
தோழி பாவம் கொள்கிறார் நம்மாழ்வார்.

ஆடி ஆடி அகம் கரைந்து (2-4-1), வாணுதல்
இம்மடவரால் (2-4-2), இரக்கமனத்தோடு
(2-4-3), தகவுடையவனே (2-4-6), பட்டபோது
எழுபோதறியான் (2-4-9), பாலனாய் ஏழலகுண்டு
(4-2-1), நங்கைமீர் நீரும் ஒரு பெண் (4-2-9)
ஆகிய பாசுரங்களில், எம்பெருமான் மீது கொண்ட
ப்ரேமையினால் தனது மகள் பித்துப் பிடித்தது போல
நடந்து கொள்வதை அவளது நாயகனுக்கு உணர்த்தும்
தாய் பாவம் கொள்கிறார்.

வைகலபூங்கழிவாய் (6-1-1), திரங்களாகியெங்கும்
(6-1-3), வேறுகொண்டு உம்மையானிரந்தேன்
(6-1-10) ஆகிய பாசுரங்களில், எம்பெருமானுடனான
ஸம்சுலேத்தினை அபேக்ஷிக்கும் தனது நிலையினை
அவனுக்கு உணர்த்துவதற்காக **பராங்குச நாயகி பாவம்**
கொண்டு அவனிடத்தே பக்ஷிகளைத் தூதனுப்புகிறார்
ஆழ்வார்.

திருமங்கை ஆழ்வார் தானான நிலை

கலியன் என்று கொண்டாடப்படும் திருமங்கை
- மன்னன், தானான நிலையில் எம்பெருமானின்
ஸ்வரூப ரூப குண விபூதி ஆகியவற்றை விகஸிதமாக
விவரிக்கிறார். தனை மறந்து எம்பெருமானில்
அந்நவயிக்கும் போதில், பரகால நாயகியின் பாவத்தில்
பாசுரங்கள் ஸேவித்து, எம்பெருமான் மீது தான்

கொண்ட மையலினைப் பேரழகுடன் விவரிக்கிறார்.

ஓதி ஆயிர நாமங்கள் உணர்ந்தவர்க்கு உறுதுயரடையாமல்
ஏதமின்றி நின்றருளும் நம்பெருந்தகை இருந்த நல் இமயத்து
தாது மல்கிய பிண்டி விண்டு அலர்கின்ற தழல்புரை எழில் நோக்கி
பேதை வண்டுகள் எரியென வெருவரு பிரிதி சென்றடை நெஞ்சே!
(பெரிய திருமொழி 1-2-9)

எம்பெருமானின் ஸஹஸ்ர நாமங்களையும்
ஆத்மார்த்தமாக அர்த்தம் புரிந்து அநுஸந்தித்து,
முன்ஜன்ம துஷ்கர்மாக்கள் தம்மைத் தொடராது
நசிப்போரது ஹ்ருதய கமலத்தே நித்யவாஸம்
பண்ணுபவனின் திருவடிகளை அடைந்து உய்வாய்
நெஞ்சே! என்கிறார் ஆழ்வார்.

தானான நிலையில், எம்பெருமானின் சக்தித்வம்
ஆசரிதர்களின் ஆகிஞ்சன்யம் ஆகியவற்றைத்
தெளிவுற விளக்கும் திருமங்கை மன்னன்,
திருநெடுந்தாண்டகப் பாசுரங்களில் எம்பெருமானின்
மேல் கொண்ட ப்ரேமையினால் தனது சித்தம் கலங்கி
பரகாலநாயகி பாவம் கொள்கிறார்.

திருமங்கை ஆழ்வார் பெண்ணான தன்மை

மைவண்ண நறுங்குஞ்சி குழல்பின்தாழ
மகரம் சேர்குழை இருபாடு இலங்கியாட
எய்வண்ண வெஞ்சிலையே துணையா இங்கே
இருவராய் வந்தார் என்முன்னே நின்றார்
கைவண்ணம் தாமரைவாய் கமலம்போலும்
கண்ணினையும் அரவிந்தம் அடியும் அஃதே
அவ்வண்ணத்தவர் நிலைமை கண்டும் தோழீ
அவரை நாம் தேவரென்று அஞ்சினோமே.

(திருநெடுந்தாண்டகம் - 21)

திருக்கண்ணபுர நாயகனுடனான விசுலேஷத்தினை ஆழ்வார்பிரானால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. எம்பெருமானைத் தலைமகனாகவும் தன்னை அவனது நாயகியாகவும் பாவிக்கிறார். தனது நாயகன் தன்னுடன் ஸம்சுலேஷிக்காது வாதிப்பதை விளக்கி, பலவாறு இப்படி அவன் தன்னை வாதித்துக் கொண்டே இருந்தால், அதனைப் பாரோர் அறிய மடல்கள் மூலம் தெரிவிப்பேன் என்று மிரட்டுகிறார்.

மிரட்டியாவது எம்பெருமானைத் தன்னுடன் கூட வைப்பதற்கென திருமங்கை மன்னன் தலைமகன் பாவம் கொண்டு பாரோர்க்குத் தெரிவித்தவை தான் சிறிய திருமடல் மற்றும் பெரிய திருமடல் ஆகிய ப்ரபந்தங்கள் (மடல் - கடிதம்).

மனையார் தனது மணாளனை கோப்பிப்பதென்பது உலகில் நிலவும் பொதுவான நிகழ்வு. இந்தப் பொதுவான விஷயத்தினை, தலைமகனாம் எம்பெருமானுக்கும் தலைமகனாம் ஆழ்வாருக்குமான ஊடலென அநுபவிப்பது ரஸம்.

பெரியாழ்வார் தானான நிலை

ஸர்வேச்வரனுக்குக் கண் திருஷ்டி படாதிருக்க ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் மன்னனாகும் பெரியாழ்வார் ஸேவித்த திருப்பல்லாண்டு பரமாத்மா-ஜீவாத்மா ஸம்பந்தத்தினை (ஸம்சுலேஷம்) விளக்கும்.

அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றி ஆயிரம் பல்லாண்டு வடிவாய் நின் வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு வடிவார் சோதி வலத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு படைபோர் புக்கு முழங்கும் அப்பாஞ்சசன்னியமும் பல்லாண்டே. (பெரியாழ்வார் திருமொழி 1-1-2))

தானான நிலையில் தனது ஆகிஞ்சன்யத்தையும் தன் பிரானது ஏற்றத்தினையும் இவ்வாறு ஸேவித்து, எம்பெருமானே அனைத்திற்கும் அதிபதி என்று அறுதியிடுபவர், பெண்ணான தன்மை கொள்ளும் போது தானே யசோதை ஆகி, தான் யாருக்காகத் திருப்பல்லாண்டு ஸேவித்தாரோ அவனையே தனது மகனாக பாவித்து, அவனது அன்னையாக அவனில் மூழ்குகிறார்.

பெரியாழ்வார் பெண்ணான தன்மை

கிடக்கில் தொட்டில் கிழிய உதைத்திடும்
எடுத்துக் கொள்ளில் மருங்கை இறுத்திடும்
ஒடுக்கிப் புல்கில் உதரத்தே பாய்ந்திடும்
மிடுக்கு இலாமையால் நான் மெலிந்தேன் நங்காய் [1-1-9]

ஆயர்ப்பாடியின் செல்லக் குழந்தையாம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை யசோதை தரையில் கிடத்தியிருப்பதைக் கண்டு அதிர்ந்த ஆயர்ப்பாடி பெண்டிர் ஏன் என்று கேட்க, தொட்டிலில் அவனைக் கிடத்தினால் உடைத்து விடுவது போலே அதனை உதைக்கிறான். அவனது சின்னஞ்சிறிய கால்கள் வலிக்குமே என்று மனமுருகி அவனைத் தூக்கி

எனது இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டால் இடுப்பு முறிந்து விடுமோ எனுமளவிற்கு திமிறுகிறான். வாரி அனைத்துக் கொள்ளலாம் என்றாலோ, எனது ஸ்தனங்கள் நோக தன்னுடன் சேர்த்து அழுத்தி அனைத்துக் கொள்கிறான். இவன் செய்யும் அட்டஹாசங்களைப் பொறுக்கவொண்ணாது அடியேனது தேகம் மெலிந்தே போய் விட்டது. என் செய்வதென்று அறியாது அவனைத் தரையில் கிடத்தி விட்டேன் என்று அங்கலாய்க்கிறான் யசோதை (பெரியாழ்வார்).

தாமான நிலையில் ஆழ்வார்கள் வெளிப்படுத்தும் உயர்ந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ தத்வங்களும், ஸ்த்ரீ பாவம் கொண்ட போதில் தாயாகவும், தலைமகனாகவும், தோழியாகவும், ஆய்ச்சியராகவும் அவர்கள் ஸேவித்த அழகிய அருளிச் செயல்களும் பலப்பல. அத்தகைய விசேஷார்த்தமான பாசுரங்களில் ஆத்மார்த்தமாக அந்வயித்து அந்த சரணாகத வத்ஸலனின் பரிபூர்ணமான கடாஶுத்திற்கு ஆளாவோம். ❀

சித்திரையில் முக்கிய உத்ஸவங்கள்

சித்திரை வருஷப் பிறப்பு ஏப்ரல் 14 (வெள்ளி)
ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் உத்ஸவம் (10 நாட்கள்) ஏப்ரல் 16 (ஞாயிறு) முதல் 25 (செவ்வாய்) வரை
வஸந்த உத்ஸவம் (3 நாட்கள்) ஏப்ரல் 21 (வெள்ளி) முதல் 23 (ஞாயிறு) வரை
அஷ்டய த்ருதீயை ஏப்ரல் 23 (ஞாயிறு)
ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் திருநஷுத்ரம் ஏப்ரல் 25 (செவ்வாய்)
ஸ்ரீ அலர்மேல்மங்கைத்தாயார் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸப்பெருமான் 100-வது திரு அவதார உத்ஸவம் மே 3 (புதன்)
மதுரகவிகள் திருநஷுத்ரம் மே 4 (வியாழன்)
சித்ரா பெளர்ணமி மே 5 (வெள்ளி)
கடை வெள்ளிக்கிழமை மே 12

அனுமனின் சொல்வன்மை - இதுவும் ஓர் அடையாளமே

ஸ்ரீமதி இந்திரா ரமேஷ், பெங்களூரு

இராமாயணத்தின் ஏழு காண்டங்களிலும் அதிச் ச்ரேஷ்டிதமானதும், நன்கு அனுபவிக்கத் தக்கதுமான ஐந்தாவது காண்டம் ஸுந்தர காண்டம் ஆகும். இந்த காண்டம் அனுமனின் அறிவுக் கூர்மையையும், வீரத்தையும், சொல்வன்மையும், பெருமையையும் விளக்குகிறது. அனுமனைப் பற்றி விசேஷித்துக் கூறும் அழகான காண்டமாகும் இது. பல இடங்களில் அனுமனின் மதியூகம் கண்டு உணர்ந்த கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பன், சிறிய திருவடியை சொல்லின் செல்வர் என்று கூறியது மிகையில்கலை.

ஸுக்ரீவனின் ஸேனையில் எத்தனையோ திறமை சாலிகள் இருந்தும், ஸீதையைக் கண்டுவரத் தக்கவன் அனுமனே என்பதனை ஸுந்தர காண்டம் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது.

இராமன் அனுமனிடம் ஸீதைக்குத் தனது அடையாளமாக கணையாழியைக் கொடுத்தார் என்ற ஸம்பவம் வால்மீகி ராமாயணத்திலும் மற்றும் கம்ப இராமாயணத்திலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்பது பலரும் அறிந்ததே. அதுமட்டுமல்லாது, இராமன், ஸீதைக்கும் தனக்கும் இடையே ஏற்பட்ட சில நிகழ்வுகளையும் ஸம்பாஷணைகளையும் அனுமனிடம் கூறி ஸீதையிடம் தெரிவிக்கும்படி சொல்லி அனுப்பியதாகவும் வால்மீகி பகவான் தனது ஸுந்தர காண்டம் பகுதியில் உரைத்துள்ளார்.

இஷ்டவாகுநாம் வரிஷ்டஸ்ய ராமஸ்ய விதிதாத்தமந: சபாநி தர்மயுக்தாநி ஸமர்பயந் | (ஸு.கா. 30.42)

இதன் அடிப்படையில் பெரியாழ்வார், மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்ற தம் அனுபவத்தில், அனுமன், ஸீதையிடம் அசோகவனத்தில் இராமன் தன் அடையாளமாக அனுமனிடம் எடுத்துரைத்ததை அழகாய் அருளிச் செய்துள்ளார் தனது பெரியாழ்வார் திருமொழியில்.

இப் பாசுரங்களின் சிறப்பு யாதெனில், அனுமன் கூறிய ஸம்பவங்களும் விஷயங்களும் பால காண்டம் தொடங்கி ஸுந்தர காண்டம் வரையிலானது.

ஸீதை, தன்னைக் காண வந்தது இராமனால் அனுப்பப்பட்டவனோ அல்லது இராவணனால் அனுப்பப்பட்டவனோ என்ற அவளது மன உளைச்சலைத் படிப்படியாக தெளிவு செய்தது இதன் சிறப்பு அம்சமாகும்.

மேலும் முழு இராமாயணத்தின் சுருக்கத்தையும் நம் போன்றோர் அறியும் படியும் ஆயிற்று அல்லவா!

1. பாலகாண்டத்தில் அனுமன் காட்டிய, இராமன் கூறிய அடையாளம்:

‘நெறிந்த கருங்குழல் மடவாய் நின்னடியேன் விண்ணப்பம்...’ என்று தொடங்கும் முதல் பாசுரத்தில், விச்வாமித்ர முனிவருடன் இராமம், இலக்ஷ்மணர் மிதிலை சென்று ஐனகனின் அவையில் இராமன் சிவ தனுஸ்ஸை முறித்ததையும் சினம் கொண்ட பரசுராமரின் கர்வத்தை பங்கம் செய்த விஷயத்தையும் விளக்கி என்று முதல் அடையாளமாய்க் கூறி இருப்பது ஸீதையின் ஐயத்தின் முதல் திரை விலக்காகும்.

2. அயோத்யா காண்டத்தில் அனுமன் காட்டிய அடையாளம்:

அல்லியம் பூமலர்க்கோதாய் அடிபணிந்தேன் விண்ணப்பம்...’ என்பதில் அடிபணிந்தேன் விண்ணப்பம் என்ற வரிகளைப் பற்றி இப்பாசுர வ்யாக்யானத்தில் மிக உன்னதமாக அருளப் பட்டுள்ளது. யாரும் கூறாததும் வேறு வகையில் அறிய இயலாதுமாய் அபூர்வமான அந்தரங்க அடையாளம் இது. அயோத்யியில் இராமனும் ஸீதையும் அந்தரங்க மாய் இருந்த வேளையில் இராமனை மல்லிகை மாலை யால் கட்டியதை ஓர் அடையாளமாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

இது இராமாயணத்திலும் ராமஸ்து ஸீதயா ஸார்த்தம் விஜஹார பஹுஷ்ருதாந் என்று ஸுசகமாய் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வெகு காலம் அவ்விருவரும் போகத்திலிருந்த போது அனுபவித்த வற்றுள் இதுவும் ஓர் அடையாளம் என்றும் கொள்க.

3. ஆரண்ய காண்டத்தில் அனுமன் காட்டிய அடையாளம்:

‘வாரணிந்தமுலைமடவாய் வைதேவீ! விண்ணப்பம்...’ அயோத்தியை விட்டு தம்பி இலக்குவனுடனும் மனைவி ஸீதையுடனும் கானகம் சென்றான் இராமன். அங்கு வேடுவர்களுக்கு அரசனான குகனுடன் நட்பு பாராட்டி அவனோடு ஐவரானோம் என்றவாறு, தான் சக்ரவர்த்தித் திருமகன் என்றும், குகன்

வேடன் என்றும் பிரித்துப் பார்க்காமல் ஸஹாவாய் குகனைக் கட்டி அணைத்து கொண்ட சீரணிந்த தோழமையை ஓர் அறிய அடையாளமாய்க் குறிப்பிட்டான் அனுமன்.

4. சித்திரகூடத்தில் ஒரு நாள்:

‘மானமருமென்னோக்கி வைதேவீ விண்ணப்பம்...’ என்ற பாசுரத்தில் அழகான சித்திரகூடத்தில் குடில் அமைத்து இருந்து வந்த நாட்களில் கைகேயீ

புதல்வனான மஹாபக்தனான பரதாழ்வானின் வருகையையும், இராமன் மீண்டும் அயோத்திக்கு வருமாறு பரதன் பணிந்து உரைத்ததையும், புகக்கத்தில் மிகுந்த மரியாதை கொண்ட தசரதனின் மருமகனிடம் ஓர் அடையாளமாய், அனுமன் எடுத்துரைத்தது ஓர் அழகிய விவரணை.

‘சித்திரகூடத்திருப்பச் சிறு காக்கை முலை தீண்ட...’ சித்திரகூடத்தில் ஒரு ஸமயம் நீசமான காகாஸூரன் ஸீதையின் முலை தீண்ட, வெகுண்ட இராமன் தர்ப்பைப் புல்லில் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தை மந்தரித்து அக்காகத்தின் மேல் ஏவ, அக்காகமும் தன்னைக் காக்க எல்லா உலகமும் அலைந்து, இறுதியில் தன் தவறை உணர்ந்து ஆச்சரித வத்ஸனான ஸ்ரீராமனின் தாள் பற்ற, அந்த தர்ப்பையினாலேயே காக்கையின் ஒரு கண்ணைப் பறித்த வருத்தாந்தம் ஓர் அடையாளம்.

‘மின்னொத்த நுண்ணிடையாய் மெய்யடியேன் விண்ணப்பம்...’ பொன் போன்ற உருவமுடைய மாயமானைக் கண்டு ஸீதை தனது மணாளான ஸ்ரீராமனிடம் அது தனக்கு வேண்டும் என ஆசைப்பட்டுக் கூற, ராமனும் லக்ஷ்மணனை ஸீதைக்குக் காவல் வைத்து, வில்லுடன் அம்மாயமானைப் பிடிக்கப் புறப்பட்டான். மாய மானீசன், இறக்கும் தறுவாயில் லக்ஷ்மணனை வரும்படி பொய்க் கூச்சலிட, பாதுகாவலனாய் இருந்த லக்ஷ்மணனும் பிரிந்தது ஓர் துயரமான அடையாளம்.

5. ஸூந்தர காண்டத்தில் கணையாழி அடையாளம்:

‘மைத்தகுமா மலர்க்குழலாய் வைதேவீ விண்ணப்பம்...’ இதற்கு முன் கூறிய அடையாளங்கள் பலவற்றை இராவணனும் அறிவான் ஆகையால்,

அவன் ஆணையின் பேரில் இந்த வானரம் கூறியதோ என்று ஸந்தேஹிக்க ஸாத்யம் என்பதனால் தன்னை ஸ்ரீராமனின் தாஸன் என்பதையும், வானர மஹாராஜனான ஸுகீவனின் நட்பை இராமன் பெற்று, தாங்கள் ஸீதையை ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களுடன் தேடத்தொடங்கியதையும் விளக்கி, மேலும் அவன் திருக்கையில் தரித்திருந்த மோதிரம் இது என்று இராமன் கொடுத்த கணையாழியைக் காண்பித்து, அவன் திருக்கையால் கொடுத்தது என்பது முக்கிய அடையாளம்.

இவ்வடையாளங்கள் அனைத்தையும் கேட்ட, கண்ட பிரகு ஸீதை தனது ஸம்சயங்களைக் களைந்தாள் என்று கூறவும் வேண்டுமோ? ஸீதை அந்த கணையாழியைக் கண்டு மனம் மகிழ்ந்து, அனுமனைப் பார்த்து, நீ கூறிய எல்லா அடையாளங்களும் உண்மை என்று கூறி அக்கணையாழியை தன் சிரஸ்ஸில் வைத்து மிகவும் மகிழ்ந்தாள்.

இதுவரை பெரியாழ்வார், தன்னை அனுமனாய் பாவித்து ஸீதைக்கு, தான் இராமனால் அனுப்பப்பட்டவன் என்று நயமுற தன் பாசுரங்களில் எடுத்துரைக்க, இதன் பலச்சுருதியாக, இத்திருமொழியின் பாசுரங்களை கற்றவர்கள், அழகு நிறைந்த ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் நித்யஸூரிகளோடு சேர்ந்திருப்பர் என்று நிறைவு செய்துள்ளார்.

இந்த திருமொழியில் பெரியாழ்வார், இராமாயணத்தின் முக்கிய ஸாரத்தினைக் கூறி முழு இராமாயணம் ஸேவித்த அனுபவத்தினை அளித்துள்ளார். *

ஆஸ்திகர்கள் கவனத்திற்கு

பரமபத ப்ராப்தி அடைந்தவர்களுக்கு 12 நாட்கள் வரையிலான கைங்கர்யங்களைச் செய்யும் வகையில், ஆறு பகுதிகளுடன், நம் தேவஸ்தானத்தின் 'ஸ்ரீ வேங்கடேச தீர்த்தம்' இயங்கி வருகிறது.

முகவரி மற்றும்
விவரங்களுக்கு:

‘ஸ்ரீ வேங்கடேச தீர்த்தம்’
9/5, வேங்கடேச அக்ரஹாரம் தெரு, மயிலாப்பூர்,
சென்னை - 600004. போன்: 044 - 4322 9401.

நிர்வாகம்:
ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர் தேவஸ்தானம்,
மயிலாப்பூர், சென்னை - 600004.

Important Tenets Of Our Sampradaya ①

Let Us Lead The Life The 'Sri Vaishnava Way'

Sri U. Ve. Natteri P. Srihari (a) Lakshmi Nrusimhacharyar Swami, Myslapore

It indeed is our great fortune that we are what we are. A little bit of elaboration would make it less cryptic. That we are part of an elite sect – devotees of Sriman Narayana or simply Bhagavathas – is a matter of immense joy and pride for us.

Given the background of the mind-blowing expanse of the Universe, the remote earth within and the countless living things it comprises, to represent the human race (with the sixth sense to boot) in itself is a boon of sorts. And to be part of our Sri Sampradaya and the very select band of Bhagavathas which provides the unique opportunity (through Saranaagathi) to escape the travails and miseries that accompany the vicious cycle of births and deaths, is a real honour. The Bhagavathas are, as Nammazhwar concludes his Thiruvoymozhi, “பிறந்தார் உயர்ந்தே”.

Avvaiyaar, the grand old lady of the Tamil tradition exclaimed thus:

அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது
அதனினும் அரிது கூன் குருடு செவிடு பேடு
நீங்கிப் பிறத்தல் அரிது
ஞானமும் கல்வியும் நயத்தல் அரிது
ஞானமும் கல்வியும் நயத்த காலையும்
தானமும் தவமும் செய்வது அரிது
தானமும் தவமும் செய்வராயின்
வானவர் நாடு வழி திறந்திடுமே!

“It is extremely rare and precious to be born as human beings; even more so to be born without any physical challenges; much rarer to be equipped with wisdom and education; even more rarer to have the heart to donate to others or do penance. For those who achieve this, the celestial entrance will surely open up.”

This reference has been taken only to underline the favourable providence that has smiled on us and it is for us to make it count our Sampradaya way.

Preceptors of our Sampradaya have unequivocally established – quoting from the Vedas and other divine scriptures – that there is absolutely no need

for all that is given above to attain salvation. It is very simple and straight. Unconditional surrender unto Sriman Narayana, driven by unswerving devotion to Him, is the sole requirement for deliverance and to guarantee oneself a place in His abode – Sri Vaikuntam.

As mentioned earlier, we enjoy an exalted status and are recipients of the privileges that go with it. Benefits entail duties and responsibilities. Therefore, it is now time to deal with the norms that need to be followed by us to fully qualify for the tag ‘Bhagavatha’.

We should strive to conduct ourselves at all times (as far as possible) as befits a Sri Vaishnava. To identify with our Sampradaya through our deeds is of paramount importance. There is a noticeable reluctance in some of us in this regard. If one may say so, we may take a leaf out of the followers of other faiths in that they never feel slighted in displaying their allegiance; far from it, they seldom lose an opportunity to do so.

Coming back to our people, the needless ‘sense of embarrassment’ in, for instance, wearing the Thiruman in places of work/education must be put aside. The ‘feel of pride’ in being a Sri Vaishnava must, in fact, replace it. We should hold our heads high for being Bhagavathas (Saathvika Ahankaaram in matters relating to our Sampradaya is perfectly permissible and even our Poorvacharyas have indulged in it in good measure).

We shall look into some specifics (minimum requirements) that need to be followed:

Samasrayanam or Pancha Samskaaram is imperative because only when it is performed by an Acharya, one becomes a Sri Vaishnava.

Similarly, Saranagathi or Prapaththi has to be done at the earliest. This means total surrender to the Lord, and returning the Athma, which actually is His property, to Him. This enables the Jeevaathma to reserve a place for itself in Sri Vaikuntam, at

the end of its life.

We should wear the Thiruman at all times and at all places. In fact, Thiruman ideally refers to 'Dwaadasa Pundram', that is, 12 Thirumans. For a starter, at least the one on the forehead has to be worn permanently.

Swaroopam (appearance) is a very important aspect of our Sampradaya. Suffice it to say that the tuft is an essential and indispensable element according to the Saasthras. However, under the circumstances, its insistence looks out of place. A sorry state, but true nevertheless. At least one must ensure that all deeds related to the Sampradaya are performed with Pancha Kachcham and Madisaar Saree respectively by married men and women.

Thrikaala Sandhya Vandanam (three times a day – one each in the morning and evening and Maadhyaahnika in the afternoon) is a must. Maadhyaahnika, for practical convenience, may be done immediately after the morning Sandhya Vandanam, but should never be skipped.

Nithya Thiruvaaraadhanam, the daily Pooja to the Saalagraama Murthys, has to be performed in each household. Where an elaborate version is not practicable, at least a simpler one needs to be performed, as far as possible. On important days such as the Lord's Avathara days, festivals, ceremonies, Azhwar, Acharyas' Thirunakshathram etc., Thiruvaaraadhanam has to be performed without fail. Besides, doing the Thiruvaaraadhanam on holidays will suit the convenience while increasing the frequency.

Thiruvaaraadhanam has to be performed only after proper initiation by an Acharya/scholar. In its absence, or until such time one learns it, at least the food must be offered to the Lord before we eat. This should effectively rule out outside food.

Parishesanam is a pre-requisite for eating. It has to be done in the manner prescribed both in the mornings and evenings.

The daily routines (Nithya Karmas like Sandhya Vandanam) and the specially ordained ones in the Saasthraas (Naimiththika Karmaas like those done on ceremonial occasions) have to be strictly adhered to.

Bhagavath, Bhagavatha, Acharya Kainkaryams (service to the Lord, His devotees and Gurus) are to be performed to one's best ability, through the mind, words and body. As Azhwar put it, "ஒழிவிடக் காலமெல்லாம் உடனாய் மன்னி வழுவிலா அடிமை செய்யவேண்டும் நாம்".

To the maximum extent possible, time should be spent on divine matters. Visiting temples and worshipping, learning Azhwar/Acharyas' works, listening to discourses, reading divine works, writing about His greatness, etc.

These points may generally appear men-centric, but some are common for both the genders and have to be followed as applicable. Providing involved and understanding assistance to the husband in his Kainkaryams is the foremost of the woman's duties.

Those who feel that they are not up to the mark as Bhagavathas in the given context may do well to upgrade themselves by approaching qualified persons/scholars. Also, doubts if any, may be clarified with them.

Finally, one should always keep in mind that unswerving loyalty only to Sriman Narayana and no disrespect to fellow-Bhagavathas are to be strictly adhered to. There is no allowance for any relaxation or deviation in this.

(to be continued...)

ஆஸ்திகர்களுக்கு ஓர் அறிவிப்பு

பித்ரு காரியங்கள் செய்வதற்கு,
சென்னை மயிலை ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர்
தேவஸ்தானத்திற்குச் சொந்தமான
(G.K. மண்டபம் அருகில்) அறைகள்
வாடகைக்கு விடப்படும்.

விரங்களுக்கு தேவஸ்தான
அலுவலகத்தைத் தொடர்பு கொள்ளவும்.

**ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர்
தேவஸ்தானம்,**

4/11, கேசவ பெருமாள் கோயில் சன்னதி
தெரு,

மயிலாப்பூர், சென்னை 600 004.
தொலைபேசி: 044-2495 3799.

Srimath Rahasya-Thraya Saaram

A Manual For Beginners ①

Smt. Padmalatha Sridharan, Chennai

Sriman Narayana is the first preceptor (Acharya) in our Sampradayam. Swami Desikan is considered as the Avataram of his Ghantai (Divine bell), and he has codified all things related to Saranagathi in Srimath Rahasya-Thraya Saaram like what is Saranagathi, why should we perform it, how we should perform it, when & where and also what we should be doing after it. He has also encapsulated the Thathvas, Rahasyas and do-s and don't-s and hence it is a complete Sastra in itself for our Smpradaya. It is one of the four main Granthas to be learnt by us, (Grantha Chathushtayam), namely, Sri Bashyam, Bhagavath Vishayam (A commentary on Thiruvaimozhi), Gita Bhashyam & Srimath Saaram, and this would be a good starting point before advancing to other works.

Srimath Rahasya-Thraya Saaram

Let it be clear at the outset that, this is a Rahasya Grantham and hence should be learnt from a Sampradaya Acharya in Kalakshepam mode, meaning the Acharya would read the original text line by line and explain it. He would clarify doubts so that there are no misconceptions or contradictions. But in an informal context, I propose to do a write-up on essential points so that a formal Kalakshepam is easier to understand later.

Guruparampara Saaram

The first chapter is Guruparampara Saaram. This is not included in the 32 chapters of the main Grantham but an invocation of blessings from Azhwars and Acharyas, and stresses the importance of Acharya Bhakti.

The first Sloka is in Tamil, starting as Poigai Muni Boothathar. Interestingly it mentions only 10 Azhwars as Sri Andal & Madhurakavi Azhwar are considered to be Acharya Nishtai Azhwars, Antharbootham (included) in their Acharyas, namely, Sri Periazhwar & Sri Nammazhwar. But the next Sloka is fully dedicated to Madhurakavi Azhwar and is a mini - commentary

of his Prabandjham Kanninun Siruthambu. Madhurakavi's path is the path to salvation, says Swami Desikan.

The special individual Sloka is to denote the importance of Acharya Bhakti which is holier than Bhagavath Bhakti – the 10 Paasurams are in praise of Swami Nammazhwar and not Bhagavan per se.

Mumukshu is one desires Moksha. Acharyan is the one who can beget moksha. This is emphasised by a Sanskrit verse which says that a cruel sinner Kshatrabandhu and the virtuous Pundarika both could attain moksha because of their Acharya Sambandham (connection). The lineage extends up to Sriman Narayana for a Mumukshu.

Next, Swami Desikan lists nine ways in which Bhagavan did Acharyakathvam:

1. He expostulated the Vedas to Brahma & retrieved them when they were stolen, and propagated Sasthras through him.
2. Through Brahma's sons, the Sanathkumaras he propagated the means for Moksha.
3. Through Rishis like Narada, Parashara, Sounaka, he nurtured Vedantha Sampradaya.
4. He possessed the body of Vyasa to author Brahma Sutras and Mahabharata.
5. Nara Narayana, Hayagreeva, Krishna Avatharas to impart Thathvas.
6. He propagated the wisdom of his teachings through Bheeshma etc.
7. He did Upadesha on Pancharathra Agama in five nights to five rishis. (Saakshaath Bhagavan is the founder of this Agama and hence it is called Bhagavath Sasthram)
8. He took new Dasavatharams in the form of 10 Azhwars and just as the clouds inhale sea water and shower pure rain water, Azhwars condensed the essence of the Vedas and gave it to us as Prabandhams.

9. He caused Acharyans to be born in Agasthya land (South India is named so after sage Agasthya) to protect Sasthras and save them from misinterpretation. It was predicted in Srimath Bhagavatham that Narayana Parayanas will be born in the river banks of Thamraparani, Vaigai, Kaveri, Palar etc – Nammazhwar, Periyazhwar, Thondaradipodi Azhwar, Poigai Azhwar were born thus in Thirukurugur, Srivilliputhur, Srirangam and Kancheepuram, respectively.

Swami Desikan then goes on to list the Acharyans, starting from Nathamunigal, and their works. In descending order, the lineage goes thus: Bhagavan, Periyapiratti, Vishwaksenar, Swami Nammazhwar, Nathamunigal, Uyyakkondar, Manakkal Nambi, Alavandar, Periya Nambi and Ramanujar (further lineage as per one's Sampradayam to be noted and revered).

Now, after begetting an Acharyan, it is mandatory to eulogise the Acharyan and protect the Mantra from exposure which would cause enlightenment and otherwise cause loss of wealth and mortality, respectively. A Mumukshu might cognise hidden pearls of wisdom according to the level of Acharya Bhakti present in him even without express learning. Swami gives examples from Sasthras where these have happened i.e., due to Acharyan's blessings when Sishya has gained wisdom, and when Brahma forgot the Sasthras as he advised Indra without testing him properly. It is essential not to give the greatest Mantra of Ashtakshara, for material causes, to one who doesn't deserve it.

Gurum Prakashayeth – This denotes all Gurus – Saamaanya Guru as well as the ones in Acharya lineage. In the final part, Swami says that this Guruparampara should be revered every time a Grantham is learnt (Thanians should be recited and Acharyans worshipped).

(Karmas are of three types: Nithya, Naimithika and Kamyam. Nithya is one which doesn't give any benefit, but which accrues paapa (sin) if you don't do it. Prime example is Sandhya Vandanam. Naimithika is when there is an occasion for it. Like Grahana Tharpanam when there is an eclipse.

Kamyam is when you want a benefit mostly material like Homam for wealth, childbirth, etc.)

Guruparampara Dhyanam is all three, since there is loss mentioned when you don't do it, it is Nithyam. Since you get the benefit of enlightenment it is Kamyam. It is a Prayaschitta (atonement) for forbidden conversation and hence it is Naimithika (arising out of a contingency). If you have had a forbidden conversation you have to meditate on Guruparampara to offset that sin.

Next comes the என்னுயிர் தந்தளித்தவரை Paasuram which we have to chant everyday morning. It evokes the immediate Acharya till Emperuman. Then follow three Paasurams in praise of Ramanuja, Alavandar and Nathamunigal.

Addendum

Hamsavatharam is the very first Avatharam of Perumal as Anna Pakshi (Swan) and he did Upadesam to Sanathkumaras. This is mentioned in Srimath Bhagavatham. Hayagreeva Avatharam is when Sriman Narayana retrieved the Vedas from Madhu and Kaitapa, two Asuras. Nara Narayana is Avatharam in two forms as Guru and Sishya in Badrinath. There are countless Avatharams of Perumal of which 32 are important.

Ramanujar had five Acharyas. Periya Nambi, who is in the lineage above; Thirukoshtiyur Nambi (Ramanuja went 18 times to his abode and finally got the Ashtakshara Mantra and Rahasyarthas; his uncle Thirumalai Nambi from whom he learnt Srimath Ramayanam, Thirumaalai Andan and Alavandar Azhwar. He authored Vedantha Saaram, Vedantha Deepam and Sri Bashyam – all commentaries on Brahma Suthras – small, mid-size and full-length commentaries, the three Gadhyam – Saranagathi Gadhyam with which he performed Bharanyasam at the feet of Srirangam Perumal on a Panguni Utharam day, Sriranga Gadhyam and Vaikunta Gadhyam which actually describes Sri Vaikuntam, Vedartha Sangraham, Gita Bhashyam and Nithyam which is like a manual on what Anushtanams (daily rituals) should be performed from morning to night.

(to be continued...)

With Pranams:

N.R. Raghavachariar,

'Narayana Niketan',

34/35, T.M. Soundararajan Road,

(West Circular Road)

Mandavelipakkam, Chennai 600 028.

SVDD thanks Sri N.R. Raghavachariar
for sponsoring this month's issue of Desika Sandesam

தெய்வோத்ஸவத்திற்கு எழுந்தருளல்

தெய்யோத்ஸவம்

